

s bidou všeho druhu, globalizace lidské péče o stvoření, globalizace odpovědnosti? O těchto otázkách je dnes celá literatura. Velmi pronikavá je analýza Lucase Vischera, na niž navázal ve svém referátu prof. Mezřícký. Ukazuje se, že globalizace toho, čemu se říká ekonomický růst, tedy globalizace „kvantitativní“, brání, ba znemožňuje globalizaci „kvalitativní“. Požadavek stálého ekonomického a průmyslového růstu znamená vposledku jen stále rychlejší odřezávání větve, na které sedíme. Chystáme sami sobě globální katastrofu a usilovně před ní zavíráme oči. Proto říká Vischer správně: Podmínkou naděje pro lidskou budoucnost naší planety je obrat. Řekněme zatím předběžnou zkratkou: Obrat od kvantit ke kvalitám, od snahy mít (co nejvíc) ke snaze být; tak to formuloval už před lety Erich Fromm. Tedy obrat od sobectví k altruismu, od sebestřednosti k lásce, od lpění na vlastním pohodlí k odpovědnosti za celé stvoření. Možná přesněji: Obrat k nové hodnotové stupnici, na jejímž vrcholku už nebude já, ani individuální ani kolektivizované, ba ani globalizované, tedy žádné mé či naše nároky, ale potřeby mého bližního, ať člověka nebo kteréhokoli tvora.

5. Myslet na druhého dříve než na sebe, podřízovat své potřeby jeho potřebám, stále znovu přemáhat osobivé nároky vlastního já, vlastního nitra a vlastního srdce, to je cesta, na kterou nás volá Ježíš: Kdo by chtěl svůj život zachovat, ztratí jej (Mk 8,25; Lk 17,33). Takovému postojí a počinání se odedávna říkálo obět. Pozor, obět nikoli jako obřad, ale jako postoj, kdy jsem celý prodchnut obětavostí. Řešením celosvětové krize dozrávajícího globalizovaného sobectví není jen odpovědnost, která střízlivě zvažuje možnosti, ale z odpovědnosti rostoucí obětavost, hotovost k oběti. Například k dobrovolnému snižování životní úrovně v bohatých zemích, mezi které ovšem patříme, aby se najedli ti, kdo hladoví.

Dá se to shrnout jedním slovem: Klíčem k budoucnosti je obět. Bez ní se všichni časem utopíme v sobectví, vedoucímu ke smrti. Platí to pak doslova a do písmene. Každý život tvoří obět. Kdyby se matka nevzdávala nároků svého já pro své dítě, nevychová je. To dítě jí zahyne. Přes instinkty to tuší i zvířecí nebo pačati matka. Poslouchá své instinkty, a tak jde skrze ni život dál. Kdežto my lidé jsme tvorové rozbitých instinktů. Moudrý instinkt sebezáchovy (i zachování rodu atd.) v nás pervertoval a degeneroval do bezbřehého sobectví.

6. Je-li tomu tak, vyvstává vážná otázka: Jak je možné, že život jde ještě vůbec dál? Je to proto, že mezi námi jsou ti, kdo – možná jen skrytě – žijí z moci oběti. Co to znamená? Jsou hotoví dávat víc, než sami nárokují, jsou hotoví unést víc, než na ně ve společnosti připadá. Dělalí víc, než musí, a tak jimi postupuje ztotožňovaná moc oběti do světa a do lidské společnosti.

Svět při životě neudrží mocní vladaři, sebestřední boháči nebo vychytralí ideologové, nýbrž ti, kdo trpí a jsou ochotni trpět. Ale odkud se v nich bere tato síla? Odpovědět na tuto otázku znamená překročit ze světa faktů do světa víry. Nemohu jinak než tu vyznat svou víru, že tato síla, tato hotovost k oběti, není z nás ani jen z přírody, pokud přírodou rozumíme to, co je dostupné empirickému poznání a vnější evidenci. I když tuto sílu můžeme zahlédnout i v přírodě, třeba u obětavých ptáčích rodičů. Nebo ji můžeme ztotožňovat s Přírodou a všeobsaňující Bytím. Jsem však přesvědčen, že pravý původ této síly znají jen ti, jimž byly shůry otevřeny oči: Tato síla je z Boha. Bůh dává svému stvoření sílu trpět pro druhé, a tak rozhojňovat život.

Křesťansky vyjádřeno: Ve všech trpících trpí a všechny trpící podpírá a nese ten první vítězný Boží trpitel – Kristus. To zjevuje Golgota, to sděluje Nový zákon. On vzal na sebe nejen naše hříchy, nýbrž všecku bolest celého světa a nese ji nyní dál v milionech svých nejmenších bratří nebo, podle apoštola vyjádření, svých údů. S nimi tvoří jediné veliké duchovní tělo, v němž je sám hlavou. Odtud, z Něho, tedy z hlavy, proudí do všech, kteří jsou v něm, síla k nesení utrpení, moc oběti, jedním slovem láska. Ta se nikdy nerodí sama ze sebe, nýbrž pochází z Boha, který sám je Láska, a tím z Krista.

Poslouchám Rozmarýnu většinou ze záznamu, když mám čas, a je to opravdové pohlazení! Moc díky! Před pár dny jsem poslouchala Rozmarýnu s Hankou Pinknerovou o plánování času a dnes zase o rituálech. Oba pořady byly výborné a velmi inspirativní. Ještě jednou velký dík! ✉ Vážení a milí, rád píšu tyto řádky. Příjemné věci se vždy píšu s radostí. Jsem nejen pravidelný posluchač, ale i stahovač velké většiny pořadů, protože přínášejí pozeňání nejen mně, ale i dalším. Mohu se z nich poučit, Boží slovo mě proměňuje, další mi přínášejí radost v Kristu, která se promítá do mého života i do mé služby. Díky za tu rozmanitost mozaiky, kterou nabízíte každý den. Musí být velmi náročná všechno připravovat, plánovat a uskutečnit. A jistě i radostné. V poslední době mě obzvláště potěšila Pohovka s Martinem Truhlářem. Znáám tohoto bratra 14 let, taky pocházím od metodistů, a po čase jsem s ním

V Ježíši Nazaretském – vyznávají všichni křesťané – se nám zjevila tato vesmírná Boží láska. V NĚM, umučeném, a přece věčně živém, přišla k slovu moc oběti jedinečným způsobem. Proto o NĚM apoštol vyznává, že On je vtělené Boží slovo.

On nese mocí oběti celý svět v každém okamžiku znovu a znovu. Je mu přítomen ve všech svých údech, ve všech obětavých, nezištných, nesobeckých, pokorných a trpělivých. Skrze ně tu koná dál své dílo.

A toto dílo lásky, tato moc oběti, je klíčem k budoucnosti světa. Jestliže se k ní obrátíme zády, zahyneme ve svém sobectví. Neboť odplata za hřích je smrt. Ale podle původního znění v Řím 6,23 jde o odplatu Hříchu jako mocnosti. Kdo se s touto mocností spolčí, kdo se jí vydá do služby, dostane od ní zapláceno – smrtí. Hřích je tu zosobněn, personifikován jako vladař, který odměňuje ty, kdo se mu poddali, a to smrtí.

7. Samozřejmě je možno neblahou setbu sobectví mírnit. Pak je to podobné, jako když se přirezává strom. Zůstává ale nebezpečí, že z jeho kořenů vyrostou nové výhonky. Vykořenit sobectví nelze žádným vnějším opatřením, nýbrž jen mocí oběti, tedy láskou, která se odevzdává bez ohledu na to, co to vynesou. Takže nakonec je budoucnost lidstva a celé planety úzce propojena s tím, zdali lidstvo najde cestu k obratu, přesněji k pokání, zdali se opravdu „obráť“, tj. začne-li žít z moci oběti. Budoucnost se nám otevře jen tehdy, budeme-li hotoví přivolit k tomu, aby nám život ztříška, život našich dětí a vnuků, byl důležitější nežli naše pohodlí a jeho „růst“.

Z toho vyplývá: Myslet dnes jinak než globálně je ovšem anachronismus. Ale také: Myslet dále sobecky znamená podílet se na ztřeštější kolektivní sebevraždě lidstva. Lidé si představují, že Boží soud znamená, že jakýsi rozhněvaný bůh srazí hříšné lidstvo bleskem. To je ovšem mýtická představa. Je to docela jinak: Bůh nás nemusí trestat a soudit. Vše si obstaráme sami. Stačí, když se Bůh odmlčí. Soudící Bůh je mlčící Bůh, takový Bůh, který nás přenechává důsledkům našich činů.

Nevíme, zdali je ještě čas, nebo je už pozdě. Zázrak nového omilostnění a dar nové lhuťy však mohou čekat jen ti, kdo se odřekli sobeckého včerejšku a otevřeli mocí Kristovy oběti.

Než se rozsvítí červená

Když mi Katka řekla: „Napiš něco o tom, jak prožíváš chvíle před tím, než se ve studiu rozsvítí červená...“, myslel jsem, že to zvládnou bez problémů. Není to tak. Jednou je to moc dlouhé a rozvláčné, podruhé je to krátké, bez souvislostí. Potřetí... Takže to, co teď čtete, je asi šestý nebo sedmý pokus ☺.

Protože mi nedělá problém ranní vstávání, týká se moje moderování téměř výhradně ranní tříhodinovy od 6 do 9 hodin. Je lehce dětinské začít tím, že vstávám o půl páté, ale moje manželka vstává se mnou – to proto, abychom nepřišli o naši společnou ranní chvíli tzišení, kterou praktikujeme už přes dvacet pět let. Mám-li tedy napsat, jak prožívám chvíle před rozsvícením červeného světla v režii Rádía7, musím začít tady. Bez naší společné modlitby, která se týká samozřejmě také mé služby v rádiu, by to ranní vysílání nestálo za nic.

Do Líšné je to asi 9 kilometrů a jezdím autem, protože spojení trolejbus – autobus není ráno moc spolehlivé. Jednou jsem to zkusil – a dorazil jsem asi 5 minut před zahájením vysílání, a úplně bez dechu. To se pak špatně mluví! Navíc má moje cesta autem ještě jednu nespornou výhodu: kabina je současně výborným tréninkovým prostorem. Hned po startu dojde na jazykolamy, kterými po ránu procvičuji ztuhlé lícní svaly. A protože jsem sám, mohu se do síly hlasu pořádně opřít:

2

ztratil kontakt, proto jsem moc rád naslouchal jeho písničkám i povídání. Dost mě to oslovilo. Díky moc, že jste jej pozvali, díky moc Jiřince Markovové. Osobně ji neznám, ale jednou hrála na Majáku, kde působím, poslouchal jsem její písně a přijímám z toho požehnání. Je to paráda. ✉ Milí přátelé, děkuji za dnešní pořad na téma Jak vést naše děti k Bohu. Pustila jsem si rádio v průběhu a byla jsem příjemně překvapena, jak nádherně a bezprostředně předáváte své vlastní zkušenosti. Děkuji zvláště za otázku ohledně ostychu před některými dětmi. Zažila jsem to sama v době, kdy jsem měla na starosti menší skupinku šestáků. Přičítala jsem to tehdy svému osobnímu nastavení a faktu, že jsme se přestěhovali, a neznala jsem tedy pořádně ani jejich rodiče. Děkuji tedy za tuto zmínku a přejí mnoho dobrého a Boží vedení. (Marie) ✉ Ahoj, TWR! Pán žehnej vaší práci. Poslouchal jsem i předchozí slo-

Julie olejuje oje, Vladimír Leraus hraje svoji stále se opakující hlavní roli krále Leara, občas si taky zahraje roli lorda Rolfa, pan Kaplan pláče v kapli... a další lehčí i těžší jazykolamy docela vyplní čas jízdy mezi Konečného náměstím a Lišíní. Někdy zbude čas i na nějakou písničku.

Potemnělé studio ve mně vždycky budí respekt. Vypadá to trochu jako v kabině raketoplánu – tma, svítilny kontrolky a tiše hrající hudba. Obvykle jsem ve studiu kolem půl šesté a jsem tomu rád, protože mám ještě jednou příležitost modlit se za průběh vysílání. Modlitba vyjadřuje také můj nesporný respekt před technikou, protože se vždycky modlím za to, aby všechno „fungovalo“ a abych i já „fungoval“ v souladu s technikou. Za těch šedesát let života se už trochu znám a vím, že se umím pěkně „zakecat“. Modlím se, abych neřikal hlouposti, ale aby mě Bůh vedl k vyjádření povzbudivých a smysluplných slov. Zbývá připravit podkresy, „natáhnout“ příspěvky připravené pro ranní vysílání, nastudovat a připravit zprávu o počasí, nastavit mikrofon a ...

Je 5:59 – rychle zavírám okno, stahuji šavli nočního vysílání a vyjždím mikrofon. „Dobré ráno, přátelé. Posloucháte ranní vysílání Rádia 7. Je ...“

Jirka Krejčí

Nově vysíláme také ve formátu mp3

Zhruba od začátku března jsme rozšířili naše internetové vysílání o formát mp3. Tato „novinka“ s sebou přináší možnost příjmu našeho vysílání na zařízeních, která podporují pouze tento formát, a na nichž tedy příjem našeho vysílání dosud možný nebyl. Jedná se například o mobilní telefony nebo některé typy internetových radiopřijímačů.

K poslechu našeho vysílání pomocí mobilního telefonu (bez dalších zařízení) je potřeba přístroj, který umožňuje přehrávání formátu mp3 a podporuje Java aplikace (většina moderních telefonů „střední třídy“, např. Nokia 6234, 6300). Do takového telefonu je potřeba doinstalovat Java aplikaci pro příjem internetových radií (dostupné zdarma, např. na <http://www.radiobee.com/>, bezplatná registrace). Pak už stačí do programu zadat adresu našeho mp3 streamu <http://net-show.play.cz:8000/radio7cz32.mp3> a poslech může začít.

Pokud používáte některý z telefonů vyšší třídy – tzv. smartphony s operačním systémem Symbian – je možné použít aplikaci Vradio s obdobnou funkcí (opět k dispozici zdarma na stránkách <http://www.vradio.org>). Je možné, že některé mobilní telefony mají (nebo v budoucnu budou mít) funkci příjmu internetového vysílání zabudovanou již ve svém základním softwaru. V tom případě by nebylo nutné nic dalšího doinstalovávat.

Nutnou podmínkou pro poslech internetového rádia na mobilu je mít aktivovaný přenos dat – ověřte si u svého operátora. Nesmíme opomenout skutečnost, že se datové tarify jednotlivých operátorů liší různými datovými limity. Nejlépe je na internetu vyhledat články, které popisují vztah délky poslechu rádia k objemu přenesených dat, který vám může při eventuálním rozhodování pomoci (datový tok našeho mp3 streamu je 32kbps). Vzhledem k nemalým paušální částkám za datové tarify je zřejmé, že tato možnost asi není úplně pro každého. Pro majitele příslušných telefonů, kteří datové přenosy využívají i k jiným účelům, to však může být zajímavá alternativa – poslech Rádia7 v podstatě kdekoliv, na cestách apod. (musíte se ovšem pohybovat v oblasti s dostatečným datovým pokrytím mobilního operátora).

Dalšími zařízeními, která mohou těžit z nově zavedeného formátu mp3, jsou některé typy internetových radiopřijímačů, které jiné formáty nepodporují. Jedním takovým přístrojem, dostupným i na našem trhu, je Freecom – MusicPal. Jeho cena se pohybuje okolo 2700,- Kč.

venský pořad, bylo to krásné svědectví. Rád bych občas napsal i přímo do Bratislavy, ale nemám jejich e-mail. Hlad po Bohu, kéž bych ho někdy pocítil naplno, sžíravý a stravující. Ale bez Boha bych už žít nemohl a nechtěl. Jeho Slovo mne doslova drží nad vodou. Pořad Doteky bratra Stanleyho je výbornou srovnávací osnovou. Bude se těšit na další příděly many, i ten ranní. (Milan) ☒ V rámci přípravy informačního servisu pro Rádio 7 kolem nás projdou rozmanitá data týkající se významných výročí, osobností a svátků. Tímto způsobem jsme také zjistili, že k datu 4. března náleží událost, která nemůže žádného rozhlasového pracovníka nechat chladným. 4. březen roku 1877 je totiž dnem, kdy byl tvůrcem gramofonu Emilem Berlinerem vynalezen první mikrofon coby zařízení pro přeměnu akustického signálu na signál elektrický, jak uvádějí moudré prameny. Protože každý důvod

Výhodou tohoto přístroje (oproti námí již dříve představenému Soundbridge [podrobnější informace o tomto přijímači jsme přinesli v předchozím čísle Antény, stále je najdete na našich internetových stránkách, pozn. red.], který stojí zhruba stejně) je zabudovaný reproduktor – pro poslech bez sluchátek tedy není potřeba dokupovat a připojovat aktivní reproduktory nebo zesilovač. Instalace je tak jednodušší, zařízení zabere méně místa a i jeho případné přemístování je snazší. Druhou výhodou je přítomnost ethernetového konektoru pro připojení k počítačové síti (zmiňovaný cenově srovnatelný přístroj Soundbridge Home Music disponuje pouze bezdrátovým WiFi připojením). Připojení rádia k internetu je tak možné i bez WiFi přístupového bodu.

Přístroj jsme zatím neměli možnost vyzkoušet v praxi, nicméně podle dostupných technických specifikací by příjem Rádia 7 na něm nemělo nic bránit.

Popisované přístroje lze zakoupit v některých obchodech s výpočetní technikou, případně objednat přes internet. Protože nabídka obchodů se zvláště v tomto oboru rychle mění, aktuální dostupnost a podrobnější technické informace získáte nejlépe na internetu, pokud do vyhledávače zadáte název přístroje, tedy *musicpal* nebo *soundbridge*.

Vysílání TWR-CZ v Plzni

Už dávno začalo odkrajovat z druhé desítky let. Když se sdílíme o své práci s kolegy z jiných národních redakcí TWR, vždy nám trochu závidí možnost vysílat křesťanské relace na frekvencích veřejnoprávního rozhlasu. V České republice máme tuto výsadu v Českém rozhlase v Plzni, kde TWR už mnoho let vysílá v sobotu ráno od 7 do 8 hodin program Na křesťanské vlně Plzně (dříve se vysílalo i večer, ale tento čas nám byl již odebrán); prodlouženou koordinační rukou TWR-CZ je v tomto regionu Petr Vaďura.

Oč v Plzni vlastně jde? Jednoduše řečeno o rozhlasovou misi. Zkušenost nám totiž ukázala, že si tento pořad pouštějí lidé, kteří nejsou praktikujícími křesťany, a to z jediného důvodu – proto, že se jim líbí. Naším dlouhodobým cílem je navázat s těmito posluchači osobní vztah a získat jejich důvěru. Nechceme, aby měli pocit, že se je snažíme pro něco získat nebo je někam tlačit. Chceme, aby nás poslouchali a brali vážně to, o čem vysíláme.

Proto střídáme témata pořadů z několika okruhů:

1. Otázky týkající se praktického života a mezilidských vztahů – v prvním pololetí tohoto roku jsou to témata strach, utrpení, být v právu, lhotejnost, mít děti je hodnota, mentální anorexie, úklid, konec školního roku.
2. Druhý okruh tvoří témata společenská, filosofická, sociologická apod. – v tomto pololetí proto probíráme pojmy nihilismus, utilitarismus.
3. Alespoň jednou za půl roku se zabýváme nějakou biblickou postavou, u které hledáme analogie s dnešními problémy. Tentokrát to bude Marie. Do této kategorie patří i pořady zabývající se nějakým známým biblickým textem, např. podobenstvím o bohatém muži a stodolách.
4. Alespoň jednou za měsíc zařazujeme téma, které je jednoznačně evangelizační – milosrdenství Boží, obrácení, „Já jsem ta cesta, pravda a život...“, čemu věřit a proč, nebe, peklo, o Bibli.

Důležitou zásadou, kterou není snadné dodržovat, je civilnost. Naše pořady nejsou v první řadě určeny křesťanům, ale lidem hledajícím, agnostikům a ateistům. Ti všichni jsou velmi citliví na náboženský slovník a projevy, které připomínají propagandu. Proto se snažíme najít hosta, který je schopen mluvit o víře civilně a prakticky. Není to vždy snadné. A není snadné najít křesťanské písně, které by byly kvalitní.

k oslavě je v běhu všedních dnů dobré vzít v potaz, bylo také řediteli rádia při této příležitosti navrženo, aby se k tomuto faktu postavil čelem a buď pronesl řeč, nebo alespoň koupil nějaké zákusky. Přestože to celé dopoledne vypadalo, že šed' všednosti nebude ani tohoto pošmourného březnového dne ničím narušena, odpoledne se rozezněl zvon, svolávající jindy tým k modlitbám či poradám. V kanceláři ředitele se pak ukázalo, že vedení se rozhodlo situaci vyřešit podle bodu b), a tak jsme si všichni náramně pochutnali na výběrných zákuscích a s mnohem větším elánem se opět rozešli ke svým počítačům a mixážním pultům, abyste také vy mohli spolu s námi i nadále chválit onen vynález zvaný mikrofon, skrze který k vám posíláme ony DOBRÉ ZPRÁVY! ☒ Moc zajímavé vyprávění a obohacení plné nápadů a inspirací. Velmi se mi líbil nápad se zavedením „rodinné knihy“ a při svědectví se

Velkým úkolem každého moderátora (Miloslav Čech, Jitka Rusová, Petr Vaďura, občas Kateřina Hodecová a Lucie Endlicherová) je znát otázky, problémy, způsob myšlení nevěřících lidí. Pak se mnohdy snáze podaří posluchače oslovit a zaujmout.

Pořad Na křesťanské vlně Plzně (NKVP) má dobrý zvuk jak mezi kolegy v rozhlasu, tak mezi posluchači. Jeho poslouchovost je vysoká, vezmeme-li v úvahu časnou vysílací dobu (je to 20 000 až 30 000 posluchačů, nepočítaje v to posluchače Rádia 7, které pořad přebírá). Tolik věřících v západních Čechách určitě není. A tak lze bez nadsázky říci, že zde probíhá týden co týden velká evangelizace. Který český kazatel osloví každý týden dvacet tisíc posluchačů? Nestojí tato práce za podporu?

Další možností, kterou se pořady TWR-CZ k posluchačům dostávají, je internet. Prostřednictvím stránek www.twr.cz si je možné NKVP i další pořady poslechnout či stáhnout, a to po dobu pěti týdnů po odvysílání. Zatím trvale je NKVP uloženo i na webových stránkách Českého rozhlasu, a to na adrese <http://www.rozhlas.cz/nabozenstvi/krestanskavlna>.

Každý, kdo podporuje práci TWR-CZ, podporuje misií značného rozsahu. My, kteří pořady v Plzni připravujeme, vítáme i vaše podněty, připomínky, zajímavé tipy na hosty do vysílání nebo návrhy témat, která by bylo potřebné otevřít. Nejrady však jsme, když s našimi pořady dál pracujete – porúčíte si jejich nahrávky, které půjčujete či dáváte dál. Někde se dokonce scházejí malé skupinky, které jako základ svého setkání používají naše relace. A to je naše největší radost. Vždyť TWR-CZ bez spolupracovníků, pomocníků, modlitebníků a sponzorů nemůže existovat.

Čtyři velikonoční zastavení

Vnitřní drama

Ústřední postavou Velikonoc je osobnost Ježíše Krista. Jeho život začal narozením a skončil smrtí – úplně stejně jako život každého jiného člověka. Jediný rozdíl je v tom, že po umučení, vykrvácení, pohřbení a po třech dnech v přísně střeženém hrobě byl spatřen živý a zástupy lidí ho viděly, jak jim mizí z očí v nebesích. Přece jen jsme zvyklí na jiný vývoj situace po pohřbení člověka. Co se vlastně s Ježíšem a kolem Něho stalo?

Život Pána Ježíše Krista můžeme podrobněji sledovat až od jeho třiceti let. Ukřižován byl zhruba ve třiatřiceti letech.

Během posledních tří let stačil vystupovat jako člověk, který je nad věci. Učil druhé, byl druhým příkladem, a přitom se nepovyšoval, byl pokorným služebníkem a dělal mnoho dobrého. Ale byl to On, kdo určoval téma výuky, byl to On, kdo byl mistrem i pánem každé situace, Jeho slovo bylo víc než slovo kohokoliv jiného. Byl výjimečný. A pak přichází čas Velikonoc a s Ježíšem se začínají dít zajímavé věci.

Naprosto nezvykle vjíždí do Jeruzaléma – za mohutného jásotu davů, na oslci. V chrámu převrací stoly trhovců. Jindy jde kolem fíkovníku, má hlad a na stromě není ani jeden plod, a tak fíkovník mocí svého slova zničí, prokleje a strom před očima usychá. Pláče nad městem a předpovídá zničení Jeruzaléma. Své učedníky opakovaně vyzývá k bdělosti.

Učedníci chodili denodenně s Ježíšem zhruba tři roky a už ho docela znali. Zkusme si představit, co se asi odehrávalo v jejich myslích, když před těmito Velikonocemi pozorovali chování svého Ježíše. Já být v jejich kůži, byl bych zmaten.

Možná i toto přispělo k rozhodnutí Jidáše, který zrazuje svoji věrnost Ježíši. Evangelista Marek byl mnohem blíže než my – zde je jeho zápis: *Prvního dne nekvašených chlebě, když*

ztracením Eliščiny dcery jsem si uvědomila, jak Bůh působí v našich životech. Velmi pěkně. Už se těším na další relaci s Eliškou. ☒ Dobrý den, vážení a milí přátelé. S chutí jsem si přečetla novou Anténu, za niž Vám děkuji. Čtu vše jedním dechem – biblické úvahy, zprávy o dění u Vás, dopisy posluchačů. Potěšila mě i otištěná kresbička naší dcerky ☺. ☒ Ráda bych Vás také povzbudila. Vaše práce je pro mě moc důležitá. Představujete pro mě společenství, které mě posiluje ve víře, povzbuzuje dobrým a moudrým slovem, potěšuje a dělá mi společnost při částečné domácí izolaci na mateřské dovolené. Nevím, kde bych bez Vás byla, a doufám, že to nebudu muset řešit! Všechny Vás zdravím a přeji Boží požehnání, pokoj, sílu a inspiraci k Vaší práci, ať je Vám spolu dobře, jako je nám, posluchačům, s Vámi! (Martina) ☒ Milí bratia a sestry v Rádiu 7. Srdečně Vám ďakujem za Anténu. Velmi ma

se zabíjel velikonoční beránek, řekli Ježíšovi jeho učedníci: „Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?“ Poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: „Jděte do města a potká vás člověk, který nese džbán vody. Jděte za ním, a kam vejde, řekněte hospodáři: `Mistr vzkazuje: Kde je pro mne světnice, v níž bych jedl se svými učedníky velikonočního beránka?` A on vám ukáže velkou horní místnost, zařízenou a připravenou; tam pro nás připravte večeři!“

Učedníci šli a když přišli do města, našli všechno, jak jim to řekl; a připravili velikonočního beránka. Večer přišel Ježíš s Dvanácti. A když byli u stolu a jedli, řekl: „Amen, pravím vám, že jeden z vás mě zradí, ten, který se mnou jí.“ Zarmoutilo je to a začali se ho jeden po druhém ptát: „Snad ne já?“ Řekl jim: „Jeden z Dvanácti, který se mnou namáčí chléb v téže míse.“

Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával jim se slovy: „Vezměte, toto jest mé tělo.“ Pak vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni. A řekl jim: „Toto jest má krev, které zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé.“

Tu mu Petr řekl: „I kdyby všichni odpadli, já ne.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím tobě, že dnes, této noci, dřív než kohout dvakrát zakokrhá, právé ty mě třikrát zapřeš.“

Obraz poslední večeře Páně, jak jí dnes říkáme, zná opravdu kde kdo. Učedníci mnohokrát s Ježíšem jedli – po rodinách, na svatbě, v přírodě – a měli úžasně zkušenosti. Byli mnohokrát svědky Ježíšovy moci – ale tato večeře? Už pro svoji atmosféru byla jiná, hodně „hustá“, řekli bychom dnes. Jen Jidáš věděl, že už je Ježíšův osud zpečetěn, peníze měl v kapse a klidně si namáčí chleba v omáčce současně s Ježíšem. Jaké zděšení, když zjistí, že Ježíš to ví, a tak raději rychle odchází. Jak to prožívali ostatní? Snad si pro tento okamžik trochu oddechli, ale ne nadlouho. Vzápětí přerušují jídlo, aby Ježíš znovu vzal chléb a rozlomil ho a podal každému z nich. A pak naplňuje kalich vínem a podává každému z nich. Co se to děje? Jaké tělo se láme? Jaká krev se prolévá? Co se to s Ježíšem poslední týden děje? Takového ho neznáme...

Ale vzájemně se povzbuzují ve věrnosti a potěšují Ježíše Krista: Apoštol Petr nadšeně prohlašuje: „I kdybych měl spolu s tebou umřít, nezapřu tě.“ Ale nebyl sám – tak mluvili všichni.

Nevím, s jakými pocity čteme tyto evangelijní zprávy dnes. Myslím si, že Pán Ježíš musel prožívat neuvěřitelně silné vnitřní drama. Jak rychlý spád mají události kolem něho, jak brzy má nést „odpovědnost“ za skutky tolika lidí. Odpovědnost, o které tušil, že jí nebude a nemůže být zbaven.

V tomto vnitřním zápase, v situaci, kdy se slova mění ve skutečnost a ta se zadírá „do morku kostí“, kdy z chrámu litají prodávači i jejich holubi, kdy planý filk musí z cesty, kdy zrádce je označen a Ježíš vidí frázovitost slibů Petrovy statečnosti, v tomto vnitřním rozpoležení jde za hradby Jeruzaléma a chce se modlit. Chce hovořit se svým Otcem a nechce být sám, zve si s sebou učedníky – a ti spí, spí jak tři špalky. Nechápu to. Jejich učitel a mistr, ten, který dělal zákrasy, ten, který je pozvedal a povzbuzoval a dával naději v beznadějných situacích, se jim svěruje, že prožívá hrůzu a úzkost. Až dosud jim bylo velikou ctí být ve službách tak mocného člověka a On je nyní na konci svých sil? No ale usnout přece jen nemuseli – jak nelidské. Nebo vlastně lidské?

Evangelista Marek pokračuje popisem události: *Přišli na místo zvané Getsemane. Ježíš řekl svým učedníkům: „Počkejte tu, než se pomodlím.“ Pak vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Přepadla ho hrůza a úzkost. I řekl jim: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!“ Poodšel od nich, padl na zem a modlil se, aby ho, je-li možné, minula tato hodina. Řekl: „Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mne tento kalich, ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš.“ Přišel k učedníkům a zastihl je v spánku. Řekl Petrovi: „Šimone, ty spíš? Nedokázal jsi jedinou hodinu bdít?“ Znovu odešel a modlil se stejnými slovy.*

v nej oslovilo svedectvo mladej moderátorky, sestry Hanky Šmikmátorovej, zvlášť tá závěrečná část, kde dáva radu ako zaujat mladých ľudí. Plne s ním súhlasím. Zo srdca jej, ale i nám všetkým prajem takých bratov a sestry, ktorí budú mať otvorené srdcia a príbytky pre bratov a sestry, mladých i tých skôr narodených. Dnes pri poslechu relácie Četba na pokračovaní ma zase veľmi oslovila časť knihy Dereka Prince, „Setkání v Jeruzalémě“. Dúfam, že je to opravdivý príbeh. Hovorilo sa tam o tom, ako Boh viedol Lýdiu k tomu, aby mu odovzdala malú Tikvu. I mňa pri tomto Boh skrze Svätého Ducha usvedčil z hriechu. Nech je z toho náš Pán oslávený. (Lydia) ✉ Někdy v loňském roce si Jiřinka Markovová koupila takovou malou starou ojetinu – vypadá to skoro jako auto – nebo to snad našla? Nevíme přesně, ale trochu to jezdí. V zimě si několikrát stěžovala, že má špatnou baterku a nemá na

Doufám, že se jim alespoň zdálo o té úžasné modlitbě, kterou Ježíš své učedníky svěruje do péče svého Otce. Možná se jim zdálo, jak Ježíš hovoří se svým Otcem a říká: *Otče, již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; necht' jsou jedno jako my. Dokud jsem byl s nimi, zachovával jsem je v tvém jménu, které jsi mi dal; ochránil jsem je, takže žádný z nich nezahynul, kromě toho, který byl zavržen, aby se naplnilo Písmo. Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím ještě na světě, aby v sobě měli plnost mé radosti. Dal jsem jim tvé slovo, ale svět k nim pojal nenávisť, poněvadž nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého.*

Tak to by byl sladký sen – platí však jen jedno: Ježíš se takto k Otcovi opravdu modlil a takto své učedníky opravdu zajistil, ač sám prožíval tak strašně vnitřní drama. Co se těm třem špalkům opravdu zdálo, to tedy nevím, ale vím, že Pán Ježíš v tuto noc myslel nejen na učedníky, ale na nás na všechny; a bylo mu hodně úzko.

A když se vrátil, zastihl je spící; oči se jim zavíraly a nevěděli, co by mu odpověděli. Šel a modlil se potřeť a přišel a řekl jim: *„Ještě spíte a odpočíváte? Už dost! Přišla hodina, hle, Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků. Vstaňte, pojďte! Hle, přibližuje se ten, který mě zrazuje.“ Ještě ani nedomluvil a přišel Jidáš, jeden z Dvanácti. Velekněží, zákoníci a starší s ním poslali zástup, ozbrojený meči a holemi. Jeho zrádce s nimi domluvil znamení. Řekl jim: „Kterého políbím, ten to je; toho zatkněte a pod dozorem odved'te.“ Když Jidáš přišel, hned k Ježíšovi přistoupil a řekl: „Mistře!“ a políbil ho.*

Co k tomu dodat? I Jidáš patřil mezi učedníky. Dokud byl Ježíš hrdina, dokud byl ten, který svou mocí překonával každou překážku, dokud svou mocí křísil mrtvé, byli učedníci hrdinové! Opustili všechno a šli za Ježíšem, bylo jim to ctí, stali se v tom nejlepším slova smyslu blázny pro svého Pána. Sloužili hrdinovi, sloužili živému Bohu.

Ale nyní to vnitřní Ježíšovo drama – zdá se – neustálí. I Jidáš věděl, že Ježíš má moc se komukoliv ubránit, a to nemusí bojovat... znal situace, kdy Ježíš prostě zmizel z davu a nebo se naopak objevil uprostřed moře. Jidáš si snad myslel, že Ježíš skončil, že Ježíše opustila Boží moc... a tak, ať z toho aspoň něco mám, říkal si, štěrchaje třiceti stříbrňáky!

Ztratil Ježíš energii? Ztratil Ježíš svoji moc? Bylo Jeho božství jen fikce nebo realita? Sledujme události Velkého pátku.

Nes svůj kříž

Ježíš byl zatčen a odveden. Evangelista Lukáš popisuje pozdější Ježíšovu popravu takto: *Spolu s ním byli vedeni na smrt ještě dva zločinci. Když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jej i ty zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici.*

Píše se rok 2008 a tato slova se nám mohou zdát jako mrtvá slova popisující nějakou legendu. Tohoto pocitu vás nemusí zbavit ani osobní návštěva Jeruzaléma. Autobusy dovážejí turisty na parkoviště, které je umístěno pod téměř kolmou skálou, jejíž reliéf má již tisíce let podobu lebky. Není pochyb o tom, že Lukáš popisuje tuto skálu jako místo Ježíšovy popravky. Vystoupíte z autobusu a průvodce vás zavede úplně jinam, kamsi do centra města a tam je cedulka s označením Golgota.

Dvě Golgoty? Nemyslím, spíše se ta centrální, ve středu města, více hodí k turistickému ruchu. Turisté ani neví, že svoji návštěvu Jeruzaléma vlastně začínají pod místem Ježíšova ukřižování, pod Ježíšovým křížem. Dva dnešní souběžné a zároveň protichůdné pohledy na Golgotu jakoby symbolizovaly tehdejší dva pohledy na Ježíše. Dva pomyslné světy dnes a dva pomyslné světy tehdy.

Do Jeruzaléma přichází Ježíšovi učedníci, zástupy lidí, kteří s Ježíšem bývali, a současně je Jeruzalém plný lidí volajících po Ježíšově smrti, probíhá soudní proces a všichni jsou zvědaví, jak

novou, že jí to nejedí. No to se stává, a tak tomu zdejší muži motoristé moc nevěnovali pozornost. Baterku si koupí, až na ní našetří – stojí kolem 2000 Kč a pak bude zase jezdit. Zpozorněli jsme ovšem, když Jiřinka jednoho dne přijela jakoby nic a prý, že se jí auto podařilo otevřít. I ukázalo se, že prázdná baterka byla pouze v klíči dálkového otevírání dveří. Jiřinka samozřejmě netušila, že v klíči nějaká taková baterka je, a byla mile překvapena, že stála jen dvacku a mohla jezdit zase dále. ☒ Připojuji svůj dik za tento skvělý pořad pro děti (*Kormidlo, pozn. redakce*). Aby jej mohla dcera poslouchat, i když v pátek dopoledne ani v neděli ráno nám to nevychází, naučila jsem se zaznamenávat a ukládat vysílání do počítače, čímž jsem udělala radost nejen jí, ale i manželovi ☺, a hlavně dalším malým kamarádům bez internetu, jimž pak mohou poslouchání zprostředkovat. Dcera mi už v pátek sama

to dopadne. Obě strany znaly Ježíše dost dobře. Obě strany znejistěly. Učedníci už nevěřicně sledují, co se děje s jejich kdysi tak mocným mistrem a v myslí se jim rojí vzpomínky na divy, zázraky, úspěchy... Jako by to všechno bylo tak dávno a nereálné – byl to jen sen? Římané, farizeové, zákoníci si zase nejsou jisti, zda jim Ježíš neprovede nějaký povedený kousek, a tak postupují velice obezřetně. Ježíše hledají a v konečné likvidaci snad vidí jakousi jistotu definitivního konce. Už jim nebude mluvit do jejich náboženské politiky, už jim nebude odvádět přívržence. Už jim nebude sahat do svědomí a před lidmi je usvědčovat z pokrytectví. Konec, definitivní konec. Zatčení se povedlo.

Turisté se dnes mohou podívat tam, kde kdysi stál Pilátův dům. My sledujeme popis evangelisty Lukáše: *Tu povstalo celé shromáždění a odvedli ho k Pilátovi. Vznesli proti němu žalobu: „Podle našeho zjištění rozvrácí tento člověk náš národ, brání odvádět císaři daně a prohlašuje se za Mesiáše krále.“ Pilát mu položil otázku: „Ty jsi král Židů?“ On mu odpověděl: „Ty sám to říkáš.“ Pilát řekl velebnějším a zástupcům: „Já na tomto člověku žádnou vinu neshledávám.“ Ale oni na něj naléhali: „Svým učením pobuřuje lid po celém Judsku; začal v Galileji a přišel až sem.“ Jakmile to Pilát uslyšel, otázel se, zda je ten člověk z Galileje. Když se dověděl, že podléhá Herodově pravomoci, poslal ho k němu, protože Herodes byl právě v těch dnech také v Jeruzalémě. Když Herodes Ježíše spatřil, velmi se zaradoval; už dávno si ho totiž přál vidět, poněvadž o něm mnoho slyšel, a doufal, že uvidí, jak dělá nějaký zázrak. Kladl mu mnoho otázek, ale on mu na nic neodpovídal. Byli při tom i velebnější a zákoníci a neústupně na něj žalovali. Tu se od něho Herodes se svými vojáky pohrdavě odvrátil, vysmál se mu, dal ho obléci ve slavnostní šat a poslal ho zase k Pilátovi. Pilát svolal velebněze, členy rady i lid a řekl jim: „Přivedli jste přede mne tohoto člověka, že pobuřuje lid; já jsem ho, jak vidíte, před vámi vyslechl a neshledal jsem na něm nic, z čeho jej obviňujete. Ani Herodes ne; vždyť nám ho poslal zpět. Je zřejmé, že nespáchal nic, proč by zasluhoval smrt.“*

Moc si neumím tento proces představit. Ale zdá se, že emoce tam nechyběly. A hlas davu také sehrál nemalou roli. Ale všimněme si, že tento proces byl nespravedlivý. Je to zřejmé od samého začátku, od prvního obvinění! Svědci – tedy údajní svědci, spíše pomlouvači – mluvili rozporuplně, jejich výpovědi se zjevně nekryly. Pilát ani Herodes nenašli jediný důvod k zahájení soudu, žádná vina nebyla prokázána, a přesto byl Ježíš vydán na smrt. Pilát říká lidu: *„Dám ho na místě potrestat a pak ho propustím.“ Ale oni všichni najednou křičeli: „Pryč s ním! Propust' nám Barabášel!“ To byl člověk, kterého uvrhli do vězení pro jakousi vzpouru ve městě a vraždu. Tu k nim Pilát znovu promluvil, neboť chtěl Ježíše propustit. Avšak oni křičeli: „Na kříž, na kříž s ním!“ Promluvil k nim potřetí: „Čeho se vlastně dopustil? Neshledal jsem na něm nic, proč by měl zemřít. Dám ho zbičovat a pak ho propustím.“ Ale oni na něm s velkým křikem vymáhali, aby ho dal ukřižovat; a jejich křik se stále stupňoval. A tak se Pilát rozhodl jim vyhovět. Propustil toho, který byl vsazen do vězení pro vzpouru a vraždu a o kterého žádali; Ježíše vydal, aby se s ním stalo, co chtěli.“*

Kdo Ježíše vlastně odsoudil? Zdá se, že nikdo. Vypadá to, že Pilát prostě klidně dal Ježíše lidu k lynčování. Sám si umyl ruce – distancoval se.

Pro nás, dnes – s odstupem času – je paradoxně velmi důležité, že se podle práva nepostupovalo. Ten dav Židů, volajících po ukřižování bez prokázání viny, totiž udělal bezděky ohromnou službu Bohu a nám – všem nám, kdo těžíme z tohoto okamžiku dodnes. Když totiž soud prokázal vinu, byl by v očích lidí dodnes považován za normálního lumpa, který byl potrestán za nějaký svůj přečin. Naopak, kdyby podle tohoto procesu byl jako nevinný osvobozen a nepotrestán, byl by zmařen Boží plán. Bůh by snad musel hledat jiný způsob, jak svého Syna usmrtit, aby na Něm

připomíná, ať nezapomenu nahrávat! Jde o vzácně vyvážený a citlivý způsob předávání víry dětem a velká pomoc pro nás rodiče, kterým na tom záleží. Těším se na další pokračování a přeji hodně dobrých nápadů Boží moudrosti při oslovování dětských srdíček. (Martina) ✉ Ďakujem Bohu za to, že aj počúvaním Rádia 7 môžem Boha poznávať hlbšie. Nevieam ako by som vyjadrila svoju vďačnosť za vašu vernosť a stálosť vo vašom rozhodnutí vysielat éterom či satelitom Božie slovo. Už tak veľa krát ma Boh cez vás povzbudil. Vy ste ma povzbudili!!! Aj ja by som chcela povzbudiť vás: kráčajte aj naďalej Božie slovo tak, ako sa patrí, aj naďalej uctievajte Boha svojimi vysielaniami a reláciami, verte, ani najmenšia vaša úloha či práca v Rádiu 7 nezostane bez odmeny, ak ju budete aj naďalej robiť z lásky k nášmu milovanému Spasiteľovi, Pánovi Ježišovi. Vaša práca nie je marná a prináša mnoho ovocia,

mohly být odsouzeny hříchy lidí. Ale jak? Měl by snad Ježíš spáchat sebevraždu? Měl by snad Ježíše zasáhnout nějaký smrtící blesk z nebe? Ne, ne! To jsou všechno je zbytečné spekulace, protože Boží plán vyšel do puntiku: *Když jej odváděli, zastavili nějakého Šimona z Kyrény, který šel z pole, a vložili na něho kříž, aby jej nesl za Ježíšem. Za ním šel veliký zástup lidu; ženy nad ním nařkaly a oplakávaly ho. Spolu s ním byli vedeni na smrt ještě dva zločinci. Když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jej i ty zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. Ježíš řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ O jeho šaty se rozdělili losem. Lid stál a díval se. Členové rady se mu vysmívali a říkali: „Jině zachránil, ať zachráni sám sebe, je-li Mesiáš, ten vyvolený Boží.“ Posmívali se mu i vojáci; chodili k němu a podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe.“ Nad ním byl nápis písmem řeckým, latinským a hebrejským: „Toto je král Židů.“ Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Tu ho ten druhý okřikl: „Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen ke stejnému trestu. A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal.“ A řekl: „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“ Bylo už kolem poledne; tu nastala tma po celé zemi až do tří hodin, protože se zatmělo slunce. Chrámová opona se roztrhla v půli. A Ježíš zvolal mocným hlasem: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ Po těch slovech skončil. Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl: „Tento člověk byl vsuktku spravedlivý.“*

Satan, který se snažil veškerými svými dábelskými schopnostmi od samého začátku zhatit Boží plán, se tentokrát přepočítal. Ježíše chtěl zabit, už když byl miminko, jindy ho chtěl svést k hříchu, vše neúspěšně, a teď se mu daří – Ježíš zemřel. Konečně zabit. Ale Boží plán byl silnější než Satanovy intriky. Boží plán byl: Oběť milovaného Syna namísto mnoha a mnoha životů mnoha a mnoha hříšníků.

Ještě poznámka ke dřevěnému kříži. Kolik asi vážil Kristův kříž? V jiné souvislosti Ježíš pronáší tuto výzvu: *„Kdo chce jít za mnou, zapře sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne.“*

To jsou Ježíšova slova! Nes každý svůj kříž – a On sám ten svůj neunesl? Musel Mu ho vzít nějaký chudák Šimon, který se plahočil domů z pole. Jak je to možné? Ježíš byl vyčerpaný, ale nejen to. Podívejme se na to z nebeské perspektivy: Hříchy každého z nás se hromadily na Kristově kříži. Všechny hříchy, ne jen vraždy a krádeže, ale každá malinká lež. Kdo zváží tíhu hříchů? Jenom manželské nevěry za posledních 6000 let by nikdo z nás neunesl. Tu tíhu si chudák Šimon cestou z pole neuvědomoval, to nebyl Šimonův problém. Toho sice bolela záda od motyky a nesl těžké dřevo, ale tu tíhu mého i Tvého hříchu si uvědomoval Ježíš – a ten kříž byl tak těžký, že ho nemohl unést. Tak jsme mu ho ochotně pomohli donést a postavit na golgotském vršku, aby mohl být ukřižován. Jeho ukřižování změnilo dějiny. Tam Bůh naše hříchy smazal, a tak je ten náš kříž už lehký a můžeme ho snadno nést – ale jen jedním směrem: Za Ježíšem!

Je po všem?

Ježíš byl ukřižován, Ježíšovi učedníci a přátelé byli víc než smutní, byli zklamaní a jejich duše musela být úplně na mraky. Naopak Satan mohl být spokojen – Ježíš je mrtev.

Ale Ježíš těsně před smrtí řekl: *Dokonáno jest! Je hotovo! Splněno! Uděláno!* O co šlo? Co tímto výrokem Ježíš myslel? Už nám to nikdy neřekne, mysleli si lidé z Jeho blízkosti a báli se. Když byl Ježíš s nimi, bylo to jiné. Měl nadpřirozenou moc, sice ji nikdy nepoužil ve svůj prospěch, ale jeho nepřátelům stačilo vidět, jakou mocí disponuje. Jeho následovníci a přátelé si byli v Jeho

o ktorom sa možno ani nedozviete, ak vám niekto nenapíše napr. mail, tak ako ja teraz. Boh odmení tých, ktorých najde verne pracovať v tom, do čoho ich povolal. Všeci ste pre nás, poslucháčov, požehnaním. Boh vás ochraňuje a opatruje! (Stefanie) ✉ Věřim v Boha už dlouho a před patnácti lety mi Bůh při četbě jedné knihy řekl JSEM. Nic víc. Od té doby mě láká cesta k Bohu a teď se chystám k tomu rozhodujícímu kroku, přijetí Krista a křtu. Jen nevím, jak začít. A také mi chybí odvaha. A mám spoustu pochyb. A tak už sbírám odvalu od začátku měsíce a přitom mi dělá společnost vaše rádio, které jsem asi před měsícem objevil a od té doby s vámi trávím mnoho chvil. (Vladimír) ✉ Dobrý den, teď jsem doposlouchala Váš pořad o četbě a životě (Zadáno pro dámy o čtení knih odzadu, pozn. redakce). Tedy, „doposlechla“ – přitom zakládám hotové spisy, vyřídím pár telefonátů, pustím pračku. To je

přítomnosti jisti. Za posledních pár dní se vše změnilo naruby. Ježíš měl nějaké divné stavy, pořád mluvil tak nějak záhadně, neunikl zatčení, nechal se beze slova křivě obvinít a ... a umřel. Vlastně neumřel, byl zabit! Dav šlel, volal „krev jeho na nás a na naše děti“, ještě jim to stále zní v uších. Ne přátelé Krista naháněli opravdu strach.

Ale Kristova smrt způsobila také první pozitivní změnu – stalo se to hned po smrti Ježíše Krista. Evangelista Jan zapsal toto: *Přišel Josef z Arimatie, vážený člen rady, který také očekával království Boží, (byl to Ježíšův tajný učedník, protože se bál Židů), dodal si odvahy, vešel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. Když Pilát k tomu dal souhlas, Josef šel a tělo snal. Přišel také Nikodém, který kdysi navštívil Ježíše v noci, a přinesl sto liber směsi myrhy a aloe. Vzali Ježíšovo tělo a zabalili je s vonnými látkami do lněných pláten, jak je to u Židů při pohřbu zvykem. V těch místech, kde byl Ježíš ukřižován, byla zahrada a v ní nový hrob, v němž dosud nikdo nebyl pochován. Tam položili Ježíše, protože byl den přípravy a hrob byl blízko. Marie z Magdaly a Marie, matka Josefova, se dívaly, kam byl uložen.*

Vážený člen židovské rady si dodal odvahy. Chápeme to? Když byl Ježíš živý, tak ho obdivoval, věřil mu, ale tajně – nikdo to nevěděl. Dokonce nesouhlasil s vydáním Ježíše k umučení. Ale vše zůstalo skryto ostatním. Byl to tajný Kristův učedník a ten – snad jediný – po Ježíšově smrti myslí dopředu. Co bude dál? Musíme Ježíše pochovat – a sebere hodně odvahy a udělá to. Josef s Nikodémem pochovali Ježíše se vši úctou k Jeho tělu. Tímto okamžikem vlastně končí lidská existence. Zbývají už jen vzpomínky. Tolik lidí vkládalo do Ježíše všechny své naděje. Co teď? Co bude? Můžeme jen tušit, kdo jak přemýšlel, a spíše si představovat, jak bychom přemýšleli v takové situaci my. Někteří se raději schovali za zavřené dveře. Styděli se jeden druhému pohledět do očí? Opravdu všichni uvěřili učení, které tak rychle „bere za své“?

Ženy, příbuzní a přátelé truchlili po rodinách a připravovali se na zítřejší den – bude velikonoční neděle. Snad by měli alespoň kamének položit na jeho hrob, to by se slušelo. Nevím víc než jen jedno – evangelisté naznačují, že víra Ježíšových učedníků byla podlomena. Dva učedníci už přemýšlejí o odchodu z města, chystají se do Emauz a jsou z toho všeho smutní. Nejen oni, ale celé město je najednou nějak smutné. Ale co to ten zděšený velitel římské stráže včera na Golgotě říkal? Že to jistě byl Boží Syn? Je to všechno nějaké divné...

2000 let potom vidíme vše v rámcových souvislostech a máme k dispozici celkem podrobně záznamy čtyř evangelistů. Dnes můžeme rozumět tomu, co to znamená věřit. Ježíš od samého počátku svého působení kladl na víru zvláštní důraz. Víra a nic než víra byla důvodem mnoha uzdravení a jiných zázraků. Apoštol Pavel později židům znovu vysvětluje, že víra je podstata nadějných věcí a důvod věcí neviditelných. Víra není hledání rozumového pochopení situace, víra z věcí neviditelných a nemožných dělá reálné, víra počítá s tím, že co je slíbeno, to se stane. Víra se vždy promění v poznání, někdy se toho dočkáme, jindy ne. Ale proto je to víra a ne vidění.

Ježíš leží v hrobě a zdá se, že jediní, kteří ještě věřili v Ježíšova slova, byli jeho odpůrci. Evangelista Matouš zapsal: *A tak se ten den shromáždili velekněží a farizeové u Piláta a řekli: „Pane, vzpomněli jsme si, že ten podvodník řekl ještě za svého života: `Po třech dnech budu vzkříšen.` Dej proto rozkaz, ať je po tři dny hlídán jeho hrob, aby nepřišli jeho učedníci, ukradli ho a neřekli lidu, že byl vzkříšen z mrtvých; to by pak byl poslední podvod horší než první.“ Pilát jim odpověděl: „Zde máte stráž, dejte hrob hlídat, jak uznáte za dobré.“ Oni odešli, zapečetili kámen a postavili k hrobu stráž.*

To, jak Ježíšovým slovům najednou věřili jeho odpůrci, mě překvapuje. Kdyby Ježíšovi vůbec nevěřili, tak by je ani nenapadlo na něco takového myslet. Co se to děje, že v situaci, kdy je Ježíš mrtvý a pochovaný, tajní vyznavači dostávají odvalu, odpůrci začínají věřit Jeho slovům? Doba,

téma, které já dobře znám: pracuji jako účetní, ve spěchu a změnách čtu – drr, drr, drr – jedu rychle očima po řádku, něco si vyznačím atd. Můj muž se diví, proč tolik chodím na školení, která jsou tak drahá, když všechny ty příručky mám v tištěné podobě i v PC. Říkám mu: Oni to tam za dopoledne do nás „nalijí“, pár stránek poznámek je pro mne rychlejší, než vše dlouze studovat (na to není čas). Ale to jsem se rozepsala. Kdysi jsem kdesi četla, jak čte anglický lord: u krbu v křesle, román v klíně, u nohou věrného psa – tak takhle já už číst neumím, přitom jsem bývala takový čtenář. Na svou obranu mohu říci pouze tolik, že v mém věku už si člověk vybírá, co číst. Dobře Vám rozumím, ona se ta nesystematicnost, začínající v čertě, přenáší i do ostatních činností. Spěch, spousta informací atd. Díky za pořad. (Eliška) ✉ Často si při otázce, z čeho mám strach, uvědomuji, jak miluji své blízké, maminku...

Fundovaně a obsáhle zpracovává aktuální témata s komentáři, rozhovory a anketou

Informuje čtenáře o dění v Církvi bratrské a na scéně domácí i světové ekumeny

Otevírá dveře zajímavým příběhům lidí a rozhovorům se známými i neznámými osobnostmi

Předkládá k diskusi široké spektrum názorů, pevná stanoviska církve a vede k dialogu

Překvapí multigeneračním zaměřením s denominačním přesahem

BRÁNA

Moderní křesťanský časopis s přehledným designem prezentující biblickou zvěst o Ježíši Kristu

Objednávky časopisu a předplatné na adrese KODEX, o.p.s., Soukenická 15, Praha 1, 110 00, tel. 222 312 656, e-mail: brana@cb.cz nebo www.i-brana.cz

kdy bylo Ježíšovo tělo v hrobě, je zvláštní dobou. Satanova zdánlivá výhra nad Bohem se právě mění v jeho totální porážku. Už víme, že vše, co se děje, je součástí Božího plánu záchrany člověka. Záchrany před trestem za hřích, záchrany před Satanem, který škodolibě ke hříchu svádí.

Ale vrchol Božího plánu se velice rychle blíží. Smrt Božího Syna je před lidmi i před Bohem prokázána jako smrt nevinného – smrt, ke které svým způsobem nemělo dojít. Ježíš neměl zemřít ani podle lidského soudu. Nebyl odsouzen. Co je ale mnohem závažnější: Kristus byl jediný člověk, který podle Božích zásad měl právo žít. Smrt je totiž „jen“ trestem za hřích. Bůh poslal svého Syna na tuto zem, aby zde zemřel jako zástupce hříšníků a Bůh je připraven takovou obětí přijmout i s tím, že se bude vztahovat na všechny, kteří tomuto uvěří.

Pán Ježíš Kristus to mnohokrát vyučoval a připomenu jen jeden z mnoha Božích výroků: *Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.* Boží plán je tedy velkorysý: je připraven omilostnit, očistit, každého, kdo věří v Pána Ježíše Krista. Takové očistění má praktický dopad, otevírá se cesta do věčného života s Bohem, do Božího království – a je to jediná cesta. Tento plán právě vrcholí, protože Boží Syn se nechal ukřižovat, aniž by se bránil, vzepřel, ustoupil. Cokoliv mohl, ale neudělal to, nepoužil své nadpřirozené moci. Jeho tělo leží nabalzamované v hrobě, zavinuto do bílého plátna a hrob zavřený těžkým kamenem střeží vojsko.

Je naše víra – dnešní víra každého z nás – vírou, která počítá se vzkříšením? Počítáme také s věčností? Počítáme s věčnou smrtí v mučivých bolestech? I Kristovi odpůrci Mu raději věřili a pojistili se. Jak moudrá byla jejich prozíravost, ale jak nakonec slabá. Víra je síla, kterou se neviditelné stává reálným, víra je podstatou věcí budoucích, a žádné protiopatření ji nemůže zničit.

S chlebem a kalichem

Je neděle ráno, je den vzkříšení a dnes se ukáže, jak kdo věřil. Ukřižování Božího Syna bylo a zůstane událostí věků, je neopakovatelným okamžikem a stejně tak je neopakovatelný den vzkříšení. Nejprve vzkřísíme vzpomínky, a to s pomocí poznámek evangelisty Jana: *První den po sobotě, když ještě byla tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. Běžela k Šimonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník vstali a šli k hrobu. Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. Sehnul se a viděl tam ležet lněná plátna, ale dovnitř nevešel. Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátna, ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. Potom vešel dovnitř i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; spatřil vše a uvěřil. Oba učedníci se pak vrátili domů. Ale Marie stála venku před hrobem a plakala. Přitom se naklonila do hrobu a spatřila dva anděly v bílém rouchu, sedící na místě, kde před tím leželo Ježíšovo tělo, jednoho u hlavy a druhého u nohou. Otázali se Marie: „Proč pláčeš?“ Odpověděla jim: „Odnegli mého Pána a nevím, kam ho položili.“ Po těch slovech se obrátila a spatřila za sebou Ježíše; ale nepoznala, že je to on. Ježíš jí řekl: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ V domnění, že je to zahradník, mu odpověděla: „Jestliže tys jej, pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já pro něj půjdu.“ Ježíš jí řekl: „Marie!“ Obrátila se a zvolala hebrejsky: „Rabbuni“, to znamená `Mistře`. Ježíš jí řekl: „Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otcí. Ale jdi k mým bratřím a pověz jim, že vystupují k Otcí svému i Otcí vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu.“ Marie Magdalská šla k učedníkům a oznámila jim: „Viděla jsem Pána a toto mi řekl.“ Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými*

Vím, že jednou maminka odejde, ale jen z té představy mám strach. Věřím sice Bohu, že mi dá sílu, ale ta představa mi na klidu zatím nepřidá. Mám svoji maminku moc ráda. Prála bych si být v tom svobodná, vím a předávám toto všechno Bohu. Hlavní je, aby poznali život, který nekončí. (Markéta) ✉ Milí pracovníci Rádia 7, chci Vám moc poděkovat za Vaši práci a nasazení, s jakým k ní přistupujete. Mými oblíbenými pořady jsou Doteky, Rozmarýna a Reka života. Poslední dobou mne velmi povzbudil pořad Doteky o vytrvalosti v modlitbě a přiměl mne k tomu, abych přeorganizovala svůj modlitební život. Určila jsem si konkrétní čas na modlitbu (a to čas, ve kterém jsem nejbdělejší) a zavedla si modlitební sešit. Již za několik dnů jsem viděla, jaké pozhnání tyto změny přinesly. Děkuji Vám rovněž za možnost stahování pořadů z archivu a za časopis Anténa. Můžete mi prosím zasílat měsíční maily

dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok.

Evangelista Jan nám popsal nedělní vzkříšení celkem stručně. Každý ze čtyř evangelistů popisuje tento den s jinými postřehy, detaily, ale všichni potvrzují: Hrob je prázdný.

Zdá se, že první, komu se vzkříšený Ježíš ukázal, byla Marie Magdalská. Ani Petr, ani Jan, ani Pilát ani Herodes, ani Nikodém, ani statečný Josef z Arimatie, ani jeho matka... Žena jménem Marie se naprosto nečekaně setkává s Ježíšem. Marie šla tam, kde měl podle ní Ježíš být. Nečekala však, že uvidí to, co pak uviděla. Nejprve byla v šoku, že Ježíše snad někdo ukradl. Okamžitě bila na poplach. Myslím, že Petr s Janem byli probuzeni a utíkali se přesvědčit, jestli se Marie neplete. Jan viděl, že tam Ježíš není, a jelikož popisuje ve svém evangeliu sám sebe, nejmenuje se. Co je však moc zajímavé, je jeho osobní poznámka o sobě samém. Jan přiznal, že vlastně uvěřil, až uviděl, že Ježíš je z hrobu pryč. Snad se mu vše v mysli rychle zformovalo a bleskově se zorientoval a zastyděl se. Ježíš je vzkříšen a já to nečekal! Teď už tomu věřím... i když ho nevidím. Petr s Janem odešli a Marie zůstala. A dobře udělala, protože uviděla anděly a říká jim úžasnou větu: Vzali Pána mého. Mého Pána! Slyšíte to? Marie přiznává dvěma neznámým mužům, že Ježíš je její Pán! Nezaprěla ho – to byla statečnost. Mohla být v podezření, že zosnovala zmizení mrtvého těla, vždyť jeho věrní učedníci se ještě stále schovávají. A ona říká o tom, kterého nevidí: Můj Pán. A Ježíš se jí ihned zjevuje – vzápětí poznala samého Ježíše a chce si na Něho sáhnout, snad samou radostí obejmout. Ale nemůže. Nesmí: Nedotýkej se mne.

Kde bylo římské vojsko? Co dělali farizeové, zákoníci a politici? Asi už tuší, že je zle! Nezbyvá než vše rychle zakamuflovat a už raději do ničeho nešfourat. Už jen mohou čekat, co všechno se ještě stane. Tak raději mlčí a mlží. A Satan? Došlo mu, že tak akorát trošku pošpinil Kristovu patu, zatím co jeho hlava byla na špaluku. Naplnilo se proroctví o jeho totální porážce. Bůh triumfuje nad smrtí – mrtvý je živý. Nejen to, je v novém, slavném těle. Postupně se setkává se s učedníky, zmocňuje je svým duchem a vkládá pokoj do duše. Ukázal dokonale, co to znamená věřit a co to znamená selhat ve víře. Od tohoto okamžiku prakticky už není jiné cesty než cesty víry.

Skutečné Velikonoe začali poslední večerí, při které Ježíš – ještě před svou smrtí – řekl, co si přeje: Lámejte spolu chléb, dělte mezi sebou, jezte na moji památku, pijte víno z kalicha na znamení smlouvy zpečetěné mojí krví – to vše na moji památku. Neděle je den vzkříšení. Lámejte spolu chléb a pozvedávejme kalich na památku vzkříšeného Spasitele, který, jak píše apoštol Pavel: *Za všechny zemřel proto, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel i vstal. Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu.*

Máme důvod oslavovat. Není to náš úspěch, oslavujeme Kristův a Boží úspěch, Jeho vítězství. Důvod k oslavě je dvojitý: Slavíme Boží charakter a plnost Jeho milosti a také slavíme náš podíl na Kristově vítězství. Kdo my? Jen my, kteří jsme uvěřili Pánu Ježíši Kristu a přijali Jeho smrt jako trest za náš hřích. My povstáváme spolu s Ním k novému životu. A to je důvod k oslavě.

Aleš Bartošek

Pořady TWR v knižní podobě

Už od počátku českého vysílání se posluchači TWR setkávali s tištěnou podobou pořadů odvysílaných z Monte Carla. Mnozí dosud uchovávají samizdatovou podobu seriálů Otakara Vožeha o dějinách církve nebo o partnerství. Ve svobodných poměrech po listopadu 1989 se

13

o aktualitách v redakci a modlitebních námětech? Přejí Vám Boží vedení při tvoření dalších programů a široké spektrum zasažených posluchačů. (Monika) ✉ Ranní směny v pondělí, středu a pátek jistí svou přítomností Aleš. Chodí do práce mezi pátou a půl šestou. Za ty dva a půl roku se jen jednou stalo, že zaskakoval za mikrofonem. Jinak všechno fungovalo bez problémů. Ovšem jen do březnového pátku, kdy si jeden den vzal dovolenou. Nevstával a budík si natočil na 5:45. Přesně v tu dobu mobil zazvonil a Aleš ho rychle zamáčkl v domnění, že to je budík. V další vteřině mu však došlo, že to někdo volal. I pojal podezření, že se něco děje v rádiu. 15 minut před vysíláním – to je divné. Ještě divnější bylo, že volající číslo mu z mobilu zmizelo, a tak zavolał první moderátorce, která ho napadla, Renatě Maleňákové. Tu ovšem vzbudil ze sladkého snu. Vzápětí mu volala Elen, kterou mezitím zase vzbudila

jako první v knižní podobě objevily pořady Marie Frydrychové – *Malá škola lásky* je dodnes žádanou publikací. Díky knižnímu vydání zůstaly pro široký okruh posluchačů zachovány pořady zesnulého faráře Jana Havovici *Desatero* a *Na počátku*. Protože posluchači projevíli zájem i o další pořady v tištěné podobě, vznikla v TWR edice Mikrofon. V ní postupně vyšly tyto publikace:

J. V. McGee a Pavel Vopalecký: *Genesis*

Otakar Vožeh: *Evangelium*

František Marek: *Izajáš*

Corrie ten Boom: *Odlesky Boží slávy a Poselství o Boží hojnosti*

David Novák: *Víra ve vírech otazníků.*

Knihy sestavené z pořadů TWR však vycházejí i v dalších nakladatelstvích. David Novák vydal knihu, která obsahuje jádra jeho pořadů vysílaných v TWR, také v nakladatelství Návrat domů, a to pod názvem *Víra ve vírech doby*. Ve stejném nakladatelství vyšla nedávno kniha **Petra Plaňanského** *Tišbejský*, s níž se mohli posluchači seznámit v pravidelné četbě na Rádiu 7. Svě fejetony, které odvíšila v pořadu *Zadáno pro dámy*, postupně vydala v různých nakladatelstvích také **Hana Pinknerová** (*Brusinky, Co Bůh šeptá maminkám, Hořká čokoláda, Smím být něžná*). Vydavatelství Vyšehrad vydalo v loňském roce knihu rozhlasových rozhovorů **Petra Vaďury** s profesorem **Janem Hellerem** nazvanou *Znamení odkazující k nebi*. Velká část rozhovorů byla odvíšilána v pořadech TWR. Pro letošní rok připravuje stejné nakladatelství knihu rozhlasových rozhovorů s **Janem Sokolem** nazvanou *Zůstat na zemi*, která obsahuje rozhovor o dvanácti nejdůležitějších tématech ze Starého zákona – tento seriál odvíšilalo TWR na frekvencích Českého rozhlasu Plzeň. Petr Vaďura pro stejné nakladatelství připravuje ještě jednu knihu rozhovorů s Janem Hellerem, která by měla vyjít letos na podzim.

Poslední knihou, u jejíhož zrodu stálo TWR, je kniha biblisty **Jiřího Beneše** *Desítka* s podtitulem *Desatero aneb Deset slov o Bohu a člověku*, kterou před nedávnem vydalo nakladatelství Návrat domů. Tato unikátní publikace měla zajímavý zrod: Jiří Beneš je vedoucím katedry biblických studií na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy, kde přednáší především Starý zákon. Vyučuje také na Adventistickém semináři v Sázavě. Na obou školách se studenty mnohokrát Desatero probíral. V roce 2006 byl s výkladem Desatera pozván na Letní biblickou školu v Mladoticích, kde měly přednášky takový ohlas, že se Petr Vaďura rozhodl natočit Desatero jako seriál pro pořad Rádía 7 Ke kořenům. Jádro těchto výkladů bylo natočeno a odvíšiláno také v pořadu Českého rozhlasu 3 Vltava Ranní slovo. Tento pořad slyšel redaktor Návratu domů Petr Plaňanský, kterého Benešův výklad nesmírně zaujal. Poslechl si tedy celý seriál ve vysílání Rádía 7 a inicioval vydání Benešova Desatera v Návratu domů. V čem se Benešovo Desatero liší od ostatních výkladů? Především v tom, že není pojednáno jako soubor mravních předpisů a zákazů. Beneš vychází

Otakar Vožeh zpracovává a natáčí nový seriál o pravdě.

Hanka Šmíkmátorová, která se nedovolala Alešovi, že co má jako dělat, že se nemůže dostat do rádia. Elen to má do rádia daleko, Aleš blízko, a tak Elen nazpět zavolala Hance, ať utíká pod Alešovo okno, že jí hodí klíče od rádia. Jen co Aleš pooděšel od okna, slyší silné hvízdání pneumatik do zatáčky, burácející motor a prudké brzdění někde před budovou TWR. Aleš už ani nemusel pátrat, který technik zaspal, protože tak je schopen jezdit jen Štěpán. Úderem šesté ranní jsme ovšem vysílali... ☒ Děkuji Vám za dnešní slůvko (*Zadáno pro dámy o čtení knih odzadu, pozn. redakce*). Už jsem si myslela, že takto postiženou vysokoškolačkou jsem sama. Rychločtení, rychloživot... A zatím potřebujeme POKOJ Kristův. Díky, že nám dáváte kousek své víry, kousek svého srdce. Tak vidím, že opravdu jsme v Kristu sestrami a dává mi to radost a vděčnost... (*Jana*) ☒ Vážení a milí, "Sedmíkáři!". Prosim o urychlené

z hebrejského znění textu, ve kterém není explicitně vyjádřena kategorie času. Ze samotného tvaru sloves nelze tedy říci, zda se něco týká minulosti, přítomnosti či budoucnosti. Beneš tak může i v překladu zasadit celý text do času přítomného, čímž vynikne jeho aktuálnost pro čtenáře. Hospodin přestává být tím, kdo kdysi Izrael vysvobodil z Egypta. Stává se tím, kdo z „dvojho sevření“ (doslovný překlad hebrejského pojmenování Egypta *micrajim*) vysvobozuje svého vyznavače stále. Ten pak jedná v souladu s Hospodinovým slovem jakoby samovolně, neboť tato základní zkušenost spásy jej zcela proměnila. Proto může text Desatera už pouze konstatovat: „Nekradeš!“ „Nesmiliš!“ „Nežádáš!“ Nejedná se o příkazy, mravní požadavky a kategorické imperativy, nýbrž o charakteristiku jednání toho, kdo je Hospodinem proměněn. Beneš v souladu s tvrzením svého učitele Jana Hellera počítá s tím, že jediná změna jedince je možná tehdy, koná-li ji v člověku Bůh sám. Člověka nemění něco, co přichází zvnějšku (byť by to bylo Hospodinovo slovo), nýbrž pouze to, co působí zevnitř, z jeho nitra (kde jediné může Slovo ožít a konat). Hospodinův vyznavač tedy nežije „podle“ Desatera, ale „v souladu“ s ním.

Trans World Radio přineslo za léta svého působení v České republice mnoho podnětů a impulzů. Patří mezi ně i knihy, které vznikly z jeho pořadů, v neposlední řadě i kniha Jiřího Beneše.

Den otevřených dveří v TWR s autogramiádou Jiřího Beneše

Sobota 31. 5. od 13 do 16 hodin

Poprvé v tříleté historii provozu Rádía 7 si vás dovolujeme pozvat na den otevřených dveří spojený s prohlídkou vysílacího pracoviště s technickým výkladem. Provádět vás a odpovídat na otázky budou redaktoři a další pracovníci Trans World Radia.

Ve spolupráci s nakladatelstvím Návrat domů připravujeme při této příležitosti prezentaci knihy Jiřího Beneše Desítka – Desatero aneb deset slov o Bohu a člověku, spojenou s autogramiádou. Součástí dne otevřených dveří bude mimo jiné rozhovor s Jiřím Benešem o Desateru, který bude moderovat Petr Vačůra. Knihu Desítka si budete moci zakoupit za výhodnou cenu. Autogramiáda a rozhovor se uskuteční od 14 do 15 hodin (prohlídka ostatních pracovišť hodinu před a po besedě).

Jiří Beneš, Th.D. – vedoucí katedry biblických studií na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

15

zaslání dnešního záznamu bohoslužby AC Vyškov, kde kázal bratr Moldan o pokání – na CD nosiči. Bude sloužit pro naše setkávání kdysi mládežníků, dnes důchodců z různých sborů naší ČCE na Valašsku. Scházíme se při příležitosti narozenin některého z nás. No a ten spěch proto, že to naše setkání bude už příští týden v pátek na Vsetíně. Za brzké vyřízení i za všechnu práci pro nás posluchače na celé Boží vinici moc a moc děkuji. Moc Vám děkuji za alespoň částečné vyslyšení mé dřívější prosby, aby nedělní bohoslužby nebyly nahrávány jen v brněnském SŽ. Rovněž mi vadí, že někdy opakujete stejná kázání. Tak se budu těšit i na kázání z jiných sborů a církví. I když kritikou nešetřím, musím přiznat, že bez NAŠEHO Rádía 7 bych byl něco jako „ratolest bez kmene“. Budu si asi muset dát pozor, aby se ze mne nestal „závislák“. (Josef) ☒ Dobrý den, v reakci na právě odvyšlý pořad o ženách reaguji

Modlete se s námi

Modlitby, tedy komunikace s Bohem a dotazování se na Jeho vůli, jsou motorem naší a zcela jistě i vaší práce, služby i osobního života. Víme, že mnozí svými modlitbami podporujete službu TWR – prosíme, vytrvejte. Už staré zlidovělé přísloví praví, že „bez Božího pozhánání nemá naše namáhání...“

Modlíme se mimo jiné:

- za inspiraci a vedení Duchem Božím při přípravě jednotlivých pořadů, volbě témat, spolupracovníků i hostů
- za nové moderátory – potřebujeme posilu za mikrofonem, ale hlavně potřebujeme lidi se srdcem skutečně obráceným ke Kristu
- za to, aby křesťané v naší zemi byli ochotní vydávat svědectví a být tak dalším lidem pomocí na cestě k Bohu; možná vás to překvapí, ale mnoho věřících lidí nám tvrdí: „Nemám co říct...“
- za spolupráci s dalšími subjekty – Radiem Proglas a Českým rozhlasem Plzeň – s nimiž máme dlouholeté a dobré vztahy
- za možnost nové spolupráce s dalšími rádii
- za technické zázemí vysílání; máme výborné techniky, a přesto je to někdy napínavé ☺
- za zdraví pracovníků redakce; jedna chřipková epidemie mívá citelné důsledky...
- za soustředění se na cíl; každý člověk, který dělá nějakou věc delší dobu, nutně ztrácí nadhled a snaží se „jít dál“ – ale to nutně nemusí znamenat také „hloub“. Prosíme, modlete se, abychom zůstávali u jasné pravdy evangelia a aby mnoho slov nezakrývalo podstatu

Děkujeme vám všem, kteří „v modlitbách neustáváte“ a kteří se umíte dívat vnitřními očima víry.

Pokud s námi chcete být na modlitbách častěji, můžeme vám ke konci každého měsíce poslat krátký e-mail o tom, co se v redakci událo, za co se modlíme a za co vzdáváme Bohu díky. Kontaktujte nás.

Ekonomický přehled roku 2007

Následující přehled ukazuje, kolik za co musíme platit, abychom udrželi a zabezpečili chod rádia. Pokud byste zalistovali o rok starším vydáním Antény, zjistíte, že výdaje roku 2007 jsou o poznání nižší než v roce 2006. Už několikrát jsme avizovali, že ekonomika našeho provozu je na existenční hraně. Na druhé straně jsme rádi, že tento tlak se neprojevuje v kvalitě a množství připravovaných nových relací. Obsahová kvalita vysílání je naší prioritou.

Na našich internetových stránkách je v rubrice Ekonomika grafický přehled příjmů a výdajů v podobě dvou teploměrů. Zhruba každý týden údaje aktualizujeme a každý se může přesvědčit, jak na tom zrovna jsme.

Rok 2007 byl rokem rozevírajících se nůžek, v němž výdaje stouply a příjmy jim trvale nestačily. Kritický měsíc byl říjen, ale díky Bohu přišlo v listopadu a prosinci zlepšení. Hrozící deficit v částce téměř milion a půl se díky vašim darům v posledních dvou měsících roku snížil na konečných 457 tisíc. I to je však podstatný zásah do našich tenčících se rezerv!

alespoň tímto: Ženy jsou jedno z nejkrásnějších děl, které se Hospodinu povedlo, a měly by zůstat ženami. Dalších slov, podle mne, netřeba. Ať se Vám daří... ☺. (Miroslav) ✉ Uctivě žádám ve jménu Pána Ježíše Krista o zaslání relace Doteky v textové formě. Je to téma O odpuštění a neodpuštění. Velmi se mě to dotklo, protože náš sbor je v rozpadu kvůli tomuto tématu. Srdečně děkuji a modlím se za vás. (Maria) ✉ Vaše rádio jsem začal v poslední době více poslouchat. Vlastně jsem ho objevil. Slychal jsem sice pořady TWR na Proglasu, ale vlastní vysílání na vlastní „frekvenci“, pokud se u internetu o frekvenci dá ještě hovořit, je něco jiného. Z vysílání jsem nadšený. Jsem velmi překvapený, jak dokážete skloubit Boží a lidské, řekl bych, že to umíte jako náš Pán. Nemám pocit, že by mi někdo neustále kázal (prostě „nemyslete za mě“), a zároveň mám přísun Božího slova a svědectví, témat k zamyšle-

Jsme plni očekávání, co nám Bůh přinese v roce 2008. Rostoucí inflace a zvyšující se finanční nároky na rodiny pracovníků se negativně odrážejí ve snižujících se možnostech kompenzovat tento tlak přiměřeným nárůstem mezd. Pokud bychom měli vyjádřit potřebu vyrovnaného rozpočtu číselně, pak chybějící částka zatím představuje asi 15 až 17 % všech darů. Ale to necháváme na dárcích a motivaci každého, komu tato služba leží na srdci.

Po každém vydání Antény se nám několik výtisků vrátí zpět s označením „adresát zemřel“. Víme, že Bůh má pro každého svůj plán, a víme, že Bůh si k sobě povolává své věrné služebníky a děti Božího království. Zároveň si však uvědomujeme, že odešel také jeden z těch, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhali. A tak jsme vděční za každého nového dárce, za každý dopis od neznámého posluchače, za každého nového modlítebníka.

Orientační přehled:

Výdaje:

Nákupy drobného hmotného majetku	42 tis. Kč
<i>(obnova přístrojového zařízení a počítačů, pořízení přenosného nahrávacího zařízení, mikrofony a nová kopírka)</i>	
Počítačové programy	9 tis. Kč
Spotřební materiál	68 tis. Kč
<i>(médiá pro výrobu a archivaci pořadů, knihy, studiové potřeby – elektromateriál, CD, baterie do mikrofonů a cestovních minidisků, driverů, sluchátka, odborná periodika, potřeby pro provoz auta, kancelářské potřeby, čistící a údržbové prostředky)</i>	
Práce a služby + energie	787 tis. Kč
<i>(poštovné, telefon a fax, internet, nájemné, příhrádečné, překlady a honoráře, aktualizace a provoz www stránek, odpady, kopírování materiálů, doména TWR-CZ, poradenské služby, revize elektroinstalace a přístrojů, revize komínů a hasicích přístrojů)</i>	
- elektřina, plyn, voda	174 tis.
- opravy přístrojů, auta, domu	49 tis.
- pohonné hmoty, cestovní příkazy.....	71 tis.
Daně a poplatky + pojištění	62 tis. Kč
<i>(bankovní poplatky, dálniční známky, členské poplatky, pojistné majetku)</i>	
Tisk	140 tis. Kč
<i>(časopis Anténa, programy TWR a propagační materiály, vizitky a hlavičkové papíry)</i>	
Zákonné pojištění a mzdy	3 070 tis. Kč
<i>(hrubé platy stálých zaměstnanců (13 osob), odměny externistů, povinné sociální a zdravotní pojištění organizace hrazené za zaměstnance včetně povinného pojištění odpovědnosti za škodu při pracovním úrazu, ostatní zákonné sociální náklady)</i>	
Technický provoz Rádía 7	492 tis. Kč
Celkové náklady roku 2007	4 670 tis. Kč

Příjmy:

Dary z České republiky	3 390 tis. Kč
Příjmy za služby poskytnuté hudebním studiím	112 tis. Kč
Smluvní dotace na sponzorované pořady ze zahraničí	587 tis. Kč
Ostatní	124 tis. Kč
Celkové příjmy roku 2007	4 213 tis. Kč

ní a i dobré hudby, ale hlavně vše provází vlídné lidské slovo. Nemusím se bát, že se objeví písnička, která je pro mě „opravdu mimo“. Moc se mi vysílání líbí, cítím, že Rádio 7 začíná být „mým“ rádiem. A proto bych vás nějak rád podporoval. Jaké jsou možnosti propagace? Máte nějaké materiály, které by bylo možno použít? Chápu, že jedním z nich může být časopis Anténa (podívám se na něj na webu, několikrát jsem si ho vzal u nás ve sboru, kde byl k mání). Máte ještě něco? Přemyslím o nějaké aktivní propagaci v našem sboru a v několika okolních, kde mám dobré vztahy. (Michal) ☒ Aleš dostal od Elen krásnou modrou sklenici na vodu s rybním dekorem. . . takovou křesťanskou. No neuplavaly? Samozřejmě, i se sklenicí. Už ji nikdy nikdo nespátřil. ☒ Srdečně Vás zdravím a moc děkuji za pořad (Rozmarýna, pozn. redakce) ze středy 31.10. o dědictví, které si přinášíme ze svých původních rodin.

D Ě K U J E M E !

S vystavením ročních potvrzení o darech je sice spojeno spousta „papirovaní“, ale musíme říci, že je to svým způsobem jedno z nejpěknějších období roku (i když vždy poněkud hektické ☺). Je to totiž práce radostná, protože si při ní pokaždé znovu uvědomíme, že v této práci nejsme sami, ale je tady řada lidí, které spojuje společný zájem o to, aby tato práce dál pokračovala. A to je skutečně radost a důvod k velké vděčnosti. Vděčnosti vám i Pánu Bohu. Jsme na vás hrdí, že jste to vy – posluchači rádia nebo naši přátelé (kolikrát obojí dohromady) – kdo se staráte o naše potřeby a svými finančními dary umožňujete, aby Trans World Radio mohlo fungovat i po praktické stránce – a abychom nemuseli „zavřít krám“, protože by nebylo na mzdy nebo faktury. Jsme vděční za to, že vám stojíme za podporu. *Přáli bychom vám vidět mnohdy udivené výrazy lidí na různých úřadech, když se ptají na zdroje našich příjmů – a my jim můžeme říci: „Podporují nás naši posluchači a přátelé rádia ... žijeme z dobrovolných darů,“ – a to není zcela běžná věc.*

D Ě K U J E M E !

Chcete-li podpořit naši práci finančním darem, máte tyto možnosti:

- bankovní převodem (nezbytně nutné vyplnit variabilní symbol)
- poštovní poukázkou typu A (nezbytně nutné vyplnit variabilní symbol)
- předáním v hotovosti (uved'te své jméno a adresu)

Bankovní převod

Pokud disponujete účtem, pak je tento způsob zřejmě nejjednodušší:

číslo našeho bankovního účtu: 74232621/0100 (0100 je směrový kód banky)

variabilní symbol (nutno vyplnit): vaše osobní evidenční číslo s případným rozlišením
10 znaků podle uvedeného rozpisu

konstantní symbol: 558

Poštovní poukázka typu A

Nejlépe uděláte, použijete-li složenku, která je od nás předtištěná. Jednu vkládáme pravidelně do tohoto zpravodaje, abyste ji – v případě, že chcete naši práci podpořit – mohli použít. Nemáte-li tuto složenku, případně jich potřebujete více, rádi vám zašleme další.

Prázdnou, nepředtištěnou složenku si můžete vyzvednout také na poště, v tom případě však musíte vyplnit všechny následující údaje:

Adresa majitele účtu: Trans World Radio

P. O. Box 96

656 96 Brno

Ve prospěch účtu: 74232621

Kód banky: 0100

Variabilní symbol: vaše osobní evidenční číslo s případným rozlišením
10 znaků podle uvedeného rozpisu (mezi vaše osobní číslo a poslední trojčíslí se vkládají dvě nuly)

Konstantní symbol: 0379

Velmi jsem se na něj těšila, ale nemohla jsem poslouchat živé vysílání (jinak bych se jistě neudržela a reagovala, bylo na co!) a k záznamu ve Vašem archivu jsem se dopracovala až dnes. Bylo tam řečeno mnoho zásadního a pro mě velice aktuálního, za což jsem Vám vděčná. Vaše pořady jsou pro mě opravdu světélky a záchytnými body, díky nimž si leccos ujasňuji a mohu jít dál, posílám pocity souznalosti s ostatními maminkami a naději, že bude zase líp. Rovněž „Zadáno pro dámy“ s tématy o pořádku a vyházování starých krámů, jakožto i o srovnávání mi byla velmi blízká. Líbí se mi, že se zabýváte „obyčejnými“ náměty z každodenního života, které my, posluchačky, opravdu řešíme a zažíváme, a z vysílání si tudíž můžeme něco skutečně odnést a nechat se obohatit nebo prostě potěšit. Žádné vzdálené mlčení prázdné slámy jako v tolika časopisech nebo i televizních či rozhlasových pořadech.

V případě, že složenku dostanete od nás, už jsou na ní předem vyplněné všechny nutné údaje, což vám ušetří práci.

Pokud by byl dar poslán neúplně vyplněnou poukázkou, tj. chyběl by VARIABILNÍ SYMBOL (jehož základ je tvořen vašim osobním číslem), pak dar sice dostaneme, ale zůstává u nás evidován jako anonymní – nelze zjistit dárce.

Protože námi dodávané předtištěné složenky mají vždy koncové trojčíslí tvořené třemi nulami, jsou tyto dary určeny pro TWR-CZ obecně. Někteří dárči však podporují konkrétní projekty TWR-CZ, nejvíce se pak podílí na mzdách jednotlivých pracovníků.

Koncové trojčíslí vždy umožňovalo použít místo tří nul některé jiné trojčíslí, které určovalo jeden z vybraných projektů. To stále platí, ale protože **předtištěné nuly nelze škrtnat a opravovat, můžete své určení daru označit trojčíslím, které vepíšete do další kolonky – S. symbol** (specifický symbol). Využití této možnosti je na každém z vás. Tento údaj není povinný – je to jen možnost, jak označit, na co konkrétně je váš dar určen.

Předání hotovosti

Stává se i to, že si k nám naši posluchači udělají malý výlet, aby nám mohli dar předat osobně. Je to příležitost nahlédnout také do studia nebo se s námi potkat.

Obecné informace

Stále platí, že pokud si nejste jisti, zavolejte k nám do redakce (544 233 771) a Vlastimil Kolegar, případně Jitka Hovořáková vám rádi pomohou s vyplněním poštovní poukázky.

Kódy jednotlivých pracovníků a co to znamená

Zde je seznam trojmístných kódů, ze kterých si můžete pro konkrétní určení daru vybrat pouze jeden a vepsat ho na poslední tři místa S. symbolu (u předtištěných složenek typu A).

Variabilní symbol má 10 míst pro čísle. Zde rovněž platí, že na poslední tři místa můžete napsat jeden z nabídnutých kódů (viz níže).

Doplněním prvních pěti pozic vašim osobním číslem + dvě nuly (+ třímístný kód) vznikne kompletní variabilní symbol /VS/, který vyplňujete v nepředtištěných složenkách, případně u příkazů k bankovnímu převodu.

Variabilní symbol:

Vaše osobní evidenční číslo XXXXX00XXX **trojmístný kód** – určení použití daru

-----	0 0	000	... obecný dar pro podporu služby TWR-CZ
-----	0 0	100	... podpora mzdového fondu TWR-CZ obecně
-----	0 0	101	... podpora Kateřiny Hodecové
-----	0 0	102	... podpora Vlastimila Kolegara
-----	0 0	106	... podpora Aleše Bartoška
-----	0 0	107	... podpora Jitky Hovořákové
-----	0 0	109	... podpora Daniela Zemana
-----	0 0	114	... podpora Štěpána Exnera
-----	0 0	116	... podpora Jiřiny Markovové
-----	0 0	117	... podpora Elen Kožinové
-----	0 0	118	... podpora Lenky Malinové
-----	0 0	119	... podpora Petry Eliášové
-----	0 0	120	... podpora Dušana Jargaše
-----	0 0	121	... podpora Lucie Endlicherové

Mnoho dobrého a další prima nápady přeje (Martina) ☒ Díky Pánu Bohu za křesťanskou vlnu Plzně a za každý takový pořad, jako ten dnešní! Kež Pán zachová tato vysílání! Bylo to pro mne osvěžení duše, které jsem už potřeboval, zklidnění a ztišení, naplnění pokojem a radostí. Kež by lidé místo bouřlivého spotřebního způsobu života volili tichý a vyrovnaný. Díky za pořad. (Milan) ☒ Díky za další osvěžující slova! Tak mě napadá, že pro mě jsou takovými duchovními zavařeninami pořady Rádia 7, které si v archivu otevírám přesně podle svých chutí a tehdy, když mohu (ty čerstvé mi totiž většinou sežerou červíci dětského štěbetání a kosáci běžného denního provozu ☺). Takřka bez výjimky jsem si zatím vždy moc pochutnal! ☒ Milost Vám od Pána! Konečně jsem se odhodlal napsat vám dopis. Stydím se, že mi to trvalo tak dlouho, vždyť TWR poslouchám už 15 let. Je mi 37. Rádio 7 poslouchám

Nechte si zaslat potvrzení o darech – i když ho neuplatníte ke snížení svého základu daně. Proč – když ho k ničemu nepotřebujete? Protože toto potvrzení slouží zároveň také jako vzájemná kontrola toho, že vaše dary došly v pořádku a byly připsány správně. Máme sice propracovaný systém vnitřní kontroly při zapisování darů, ale i tak se může stát, že pro nás zůstane dárce „nevy-stopovatelný“, tedy anonymní (není zapsán v naší databázi), a nebo dokonce že je dar připsán někomu jinému (když je chybně napsaný variabilní symbol nebo svoji složenku dáte k použití někomu jinému). Vyplněný variabilní symbol je často jediným identifikátorem platby, a to i při placení složenkou, na kterou vypisujete své jméno. Od České pošty obdržíme už jen soupis částek a variabilních symbolů). Stává se to sice ojediněle, ale stává. I proto, že přijaté dary vykazujeme dvakrát ročně finančnímu úřadu, velmi stojíme o to, abychom věděli, kdo jsou naši dárci, aby anonymních (tedy těch neurčených) darů bylo co nejméně a my jsme byli maximálně průkazní.

Pokud se rozhodnete podpořit službu Trans World Radia finančně a nejste zatím v naší databázi dárců a posluchačů, nemáte tudíž přiděleno osobní evidenční číslo, které je při platbách používáno jako základní část variabilního symbolu, pak máte dvě možnosti. Bud' nás napřed kontaktovat – zaevidujeme vás a ihned obdržíte číslo (tel: 544 233 771, e-mail: twr@twr.cz – Vlastimil Kolegar nebo Jitka Hovořáková), nebo si můžete pro platbu zvolit vlastní variabilní symbol (třeba datum narození) a následně nás o své platbě informovat.

Potvrzení o přijatých darech vystavujeme souhrnně – vždy do 15. ledna následujícího roku (pokud si nevyžádáte jinak). Tento termín dodržujeme, takže pokud potvrzení nedostanete pár dnů po tomto datu, kontaktujte nás.

Váček s drobnými

Jsem založením romantik a mám velmi nepraktický přístup k penězům. Romantika a peníze ve mně vždycky budily představu naditých měšců plných mincí. Romantickou představu ovšem tvrdě odsouvá realita současnosti – pár drobných v malé kapsičce mě peněženky, několik lehce pomačkaných bankovek a hlavně jakási kartička VISA elektronik. Žádný měšec ani cinkání stříbrňáků, případně zlatáků v něm.

Ale přece jenom. Na konci loňského roku jsem měl tu čest takový měšec držet v ruce a předávat jej řediteli TWR. Byl sice jenom igelitový, ale mince v něm pěkně zvonily a měl docela slušnou hmotnost. Jak jsem k němu přišel?

Už řadu let navštěvuji rodinu Zachrlových v Nesovicích. Nejsou sice příliš časté, ale alespoň jednou za měsíc na návštěvu dojde. Společně s bratrem Kašparcem ze židenického Křestanského sboru jsme byli svědky rozrůstání jejich rodiny. Nejdřív jsme zaregistrovali prvorozeného syna manželů Zachrlových, Jindřicha. Potom se objevili Kristián a Andrea, které si Zachrlovi vzali do péče z dětského domova. Byli tedy tři a už to jsme obdivovali. V rodině panovala příjemná atmosféra a maminka Jarmila kolem sebe šířila úžasnou pohodu. Tatínek Jirka zase vyráběl na zahradě u domu nejrůznější houpačky, prolézačky a spoustu jiných věcí, na kterých se děti mohly vyřádit. Potom se narodil další potomek – Vojta.

A nedlouho po něm přijali Zachrlovi do péče další dvě děti z dětského domova – Nikolu a Vanesu. Zdá se vám, že ztrácíte přehled? Zopakuji vám to – Zachrlovi mají 6 dětí – Jindřich a Vojtěch jsou jejich vlastní a Kristián, Andrea, Nikola a Vanesa jsou přijatí z dětského domova. Řekl bych, že se narodily v srdci Jarmily a Jirky. Při těch 6 dětech vládne v rodině stále stejná

20

přes satelit od února 2006, a to co nejvíc to jde. Těší mne pestrost relací i výběr písní. Moje oblíbené relace jsou Světem Bible, Čtení na pokračování, Řeka života, Život víry, Zprávy z misie, Ke kořenům a Houpací křeslo. Byl bych rád, kdybyste zařadili pořad z nějakých neformálních modlitebních setkání. (Ludovit) ✉ Nejmladší technik Joža sloužil večerní směnu a Aleš po něm poslal dva chlebičky Katce, která měla službu prakticky od rána až do půlnoci. Joža se cestou nějak zamyslel a chlebičky předal prvním, koho v rádiu potkal: Lucii. Lucie takový hlad neměla a moc nevěděla, o co jde, dala si je tedy na ráno do chladničky. Ráno tam byl ovšem jen jeden a kdo slupl ten druhý se opravdu nepodařilo vypátrat – asi měla hlad chladnička. ✉ Vážení sourozenci v redakci, děkuji vám za krásné přání do nového roku. Ta moje almužnička, kterou se snažím do TWR poslat, nestojí ani za zmínku, je to jen

příjemná atmosféra a maminka Jarmila je pořád pohodová. Pokaždé prožívám radost z okamžiku, kdy se všichni držíme za ruce a modlíme se. Vnímám, že pravidla křesťanského života nejsou v rodině Zachrlových teorií, ale že se skutečně žijí.

Při jedné z posledních návštěv došlo na onen již zmiňovaný „měsíc“. Předě mnou se objevila velká sklenice plná mincí nejrůznější hodnoty – nebyly tam pouze „stříbrné“ mince, ale hemžilo se to tam i měďáky a zlaťáky. „To je dar našich dětí pro TWR,“ řekla jednoduše maminka Jarmila. Děti dostávají kapesné a od samého počátku jsou vedeny k tomu, aby z něho odkládaly desetinu. Takto nashromážděné mince se ocitly v igelitovém pytlíku – tedy měsíci ☺ – a já jsem měl tu čest předat je do rukou Aleše Bartoška. A musím říci, že jsem to bral jako poctu. Nevím, o jakou částku šlo, asi to nebylo příliš mnoho, ale já jsem prožíval, že předávám poklad. Myslim, že není důležitá finanční hodnota tohoto daru, ale příklad je to jedinečný a určitě inspirativní. Někdo možná řekne – maličkost. Ano, ale ohromná!

Ty mince jsou „jen“ vyjádřením každodenních modliteb těch dětí. Modliteb za práci TWR.

Jirka Krejčí

Dětem manželů Zachrlových jsme poslali veliký plakát Rádia 7.

Pozn. red.:

Takový finanční dar patří do kategorie nejvyšších a jsme si jisti, že tomu rozumí stejně i dárci částek desetitisícových. Jirka nám předal poklad v drobných, a když jsme ho spočítali, mohli jsme konstatovat, že to zdaleka nebyl dar finančně nezajímavý. Vystačil by na hodně zmrzlin, hraček nebo kolotočových jízdy!

Dětem jsme poslali veliký rádiový plakát s našimi podpisy a nějaké sladkosti a chtěli jsme udělat společnou fotku s plakátem, ale rodiče řekli, že raději zůstanou „v závětrí“.

Opravdu moc děkujeme a máváme do Nesovic na hájovnu, kde naši nejmladší sponzoři bydlí.

Vzpažené ruce

Mnohokrát mne zaujal příběh zapsaný v 17. kapitole knihy Exodus, kde se u Refidimu Izraelité utkali v bitvě s Amálekem. Odehrálo se to krátce po tom, kdy Mojžíš úderem do skály opatřil vodu pro žiznivý a reptající lid.

21

kapička v moři. Když ono je těch potřeb na všech stranách. Moc se mi líbí pořad Doteky. Na interpretaci velmi, velmi záleží. Např. způsob, jakým čte Pavel Hromádka Doteky Dr. Stanleyho přeložené Mílou Markovou, je jedinečný. Když jsem byla na Slovensku, zrovna „šly“ na Radiu Lumen Doteky ve slovenské verzi. Moje slovenská sestra Marta, u které jsem byla na návštěvě, konstatovala totéž, co jsem cítila já – nedalo se to srovnat. Pavel Hromádka je prostě jedinečný interpret Doteků. Jakoby je česky četl sám Ch. Stanley. Touto cestou posílám velké poděkování oběma – sestře Míle Markové za překládání i Pavlu Hromádkovi za jejich přednes. Mám za to, že každý posluchač musí být nadšen. Hloubka, naděje, povzbuzení, směr. Velmi užitečná práce!!! Moc vám všem děkuji za vaši službu jak v TWR, tak v Rádiu 7. Přejí štědré ruce dárců, mnoho Božího požehnání a pokojně prožitě vánoční

Mojžíš vyzval Jozua, aby vedl armádu proti Amálekovi, a přitom mu slíbil, že celou dobu bude stát na kopci a v ruce bude držet Hospodinovu berlu. Dokud Mojžíš držel ruce s berlou vzpažené, Izrael v bitvě vyhrával. Když se mu ruce unavily a klesly, začal vítězit nepřátelský Amálek. Mojžíšovi tedy přišli na pomoc Áron a Chúr a ruce s berlou mu drželi vzpažené. Izraelité bitvu vyhráli – díky týmové práci.

Když myslím na práci TWR, připomíná mi to všechny lidi, kteří nám podírají ruce v našem úsilí sdělit trpícímu světu evangelium. Kdyby nebylo věrných vysílatelů, národních partnerů, sborů i jednotlivců, kteří podírají práci TWR osobním zapojením do služby, tvorbou programů, svými modlitbami a finančními dary, naše ruce by rychle zesláblly a jen tak by nám sklesle visely podél boků.

Naše „berla“ je Boží slovo. Děkujeme vám, že nám podíráte ruce vzpažené v zápasu o lidská srdce, která se potřebují dovědět, že je Bůh miluje a že Mu záleží na bojích, kterým musí denně čelit.

Thomas J. Lowell, předseda Rady TWR-International

HLEDÁME

Nadšené křesťany pro podporu rozhlasové misie pro službu na pozici:

- **Moderátor – moderátorka živého vysílání**
- **Recepční**

Zájemce zaškolíme. Zkuste to s námi.

Kdysi začínali s velkou trémou u nás a dnes s úspěchem pracují v televizi a rozhlasových společnostech!

NEBOJTE SE A KONTAKTUJTE NÁS.

Stvořeny pro krále

Projekt Hannah slaví své desáté výročí, což mi připomíná Boží odpověď na Abakukovu prosbu o spravedlnost. „Pohleďte na národy, popatřte! Ustrnete údivem nad tím, co vykonám za vašich dnů. Nebudete věřit, až se o tom bude vypravovat.“

Pokořuje a udivuje mne sledovat Boží vyslyšení našich proseb, kdy Bůh vylévá své slitování nad ztracenými a trpícími ženami. Kdyby mi někdo před deseti lety vyprávěl o zázracích a obnovených životech, na kterých se podílela služba projektu Hannah, nechtělo by se mi tomu ani věřit. Takže tu stojím naprosto ohromená!

Vzpomínám si na touhu oslovit miliony žen žijících pod vlivem tyranského učení jiného náboženství, které tvrdí, že ženy jsou ve všech směrech méněcenné. Učení, které současně vede muže k tomu, aby neposlušné ženy bili. Vzpomínám si na hrůzu z pochopení skutečnosti, že Indky věří, že si zaslouží hrubé zacházení jen proto, že jsou ženy. Dávné bráhmanské spisy učí, že pro ženu není spasení, jediné když se přetělí a znovu se narodí jako muž. Také si vzpomínám na setkání s půvabnými ženami v Indočině, které se denně modlí, aby je „zaplavila nicota“! Je to jedi-

svátky. (Dagmar) ☒ Vážení a milí, přijměte mé upřímné poděkování za Vaše pořady, které s nesmírným vděkem poslouchám v sobotu na Radiu Proglas. Pan Petr Vadura se svým hostem, panem prof. J. Hellerem, obohacují mé chápání jednotlivých míst z Bible. Přiznám se, že bych pana profesora potřebovala vedle sebe denně, když v Písmu narážím na kapitoly, které by potřebovaly vysvětlení pro správné pochopení. Upřímně Pán Bůh zaplať. Kež je takových pořadů s odborným výkladem více! (Eva) ☒ Naprosto skvělé slovo!!! Dojetím mi tekly slzy, což se mi už dlouho nestalo. Takovým Fredem v mém životě je majitelka cukrárny paní Kalmusová. Pomáhá nezištně. Pojmenoval jsem po ní pomoc ostatním u nás ve sboru. Říkám tomu: „Akce paní Kalmusová“ – konkrétním lidem pomáháme konkrétním způsobem. Třeba práškem na praní, kartonem mléka, moukou, nebo naštipáním dříví.

ŽIVOT VÍRY

Rozmanité stránky církve

rozhovory ✦ reportáže ✦ biblické studie ✦ komentáře a analýzy ✦ osobní příběhy ✦ zprávy z křesťanského světa ✦ informační servis ✦ humor ✦

„Život víry má široký záběr témat, dále mi slouží jako pravidelný zdroj informací o dění v církvi, a hlavně v něm nacházím povzbuzení z příběhů a zkušeností

konkrétních lidí. Líbí se mi, že stírá zbytečné denominační rozdíly, motivuje a vede k jednotě.“

– Kateřina Hodecová, šéfredaktorka Rádia 7, redaktorka TWR-CZ

„Léta se snažím psát tak, aby se to dalo i vysílat. Platí to samozřejmě i naopak. Proto jsou mi posluchači TWR i čtenáři Života víry velice blízcí. Věřím, že si zaslouží ten nejlepší informační servis a obsahovou kvalitu.

A to jim Život víry může nabídnout. Ostatně – proto ho sám čtu.“

– Petr Plaňanský, technický redaktor Návratu domů, dlouholetý spolupracovník TWR-CZ

36 stran, barevná obálka
pro předplatitele letní příloha zdarma
množstevní slevy a rabaty pro knihkupce

Kontakt a objednávky:

Křesťanská misijní společnost, Primátorská 41, 180 00 Praha 8

www.zivotviry.cz (mj. uveden obsah jednotlivých čísel)

e-mail: predplatne@zivotviry.cz ✦ tel.: 284 841 922

na požádání zašleme ukázkový výtisk zdarma

jediný mezidenominační křesťanský měsíčník u nás

ná naděje, kterou jejich náboženství nabízí jako únik z života plného týrání a zneužívání. Přestože polovina lidstva jsou ženy, je evidentní, že neexistuje více zneužívaná skupina, předčasně usmrčovaná při potratech, vydíraná, obtěžovaná, pronásledovaná, zotročovaná a dokonce vražděná!

Jedna žena z Indonésie nám poslala dotaz: „Je vůbec nějaká naděje pro ženu jako já, která je chudá, nevzdělaná, nevyučená žádnému řemeslu, slabá a ne moc krásná? Už si skoro zoufám.“ Takové „kulturní“ prostředí vytvářejí muži, kteří vůbec neví a nechápou, čím by žena měla být! Když u něčeho neznáte smysl ani cenu, pak máte sklon s tím špatně zacházet nebo to zneužívat.

Naším úkolem je vyřizovat Boží plán s ženami a jim Bohem dané určení ceny, smyslu a naděje. Vyřizovat toto poselství nahlas a jasně pomocí rozhlasových vln ve 42 jazycích, za podpory modlitebního hnutí v 99 zemích.

Marli Spieker, projekt Hannah (úryvek z článku v Infoservu sv. 13, č. 1)

Bez jednotlivců se nic nezmění

3. prosince 1957 odvysílal skotský misionář svůj první evangelizační rozhlasový pořad z Tangieru. Bylo to na text evangelia Janova 1,11-12. Po padesáti letech, při 50. výročí existence CRC Itálie, jsem se setkala s otcem italského vysílání TWR, energickým rozhlasovým pracovníkem, kazatelem a evangelistou Jackem Murrayem.

Odkud pocházíte? Které město vnímáte jako svůj domov?

Jsem z městečka Maybole ve Skotsku. V této oblasti vzniklo předreformační hnutí, vedené Johnem Knotem. V našem městě jsme také jako první ve Skotsku měli římskokatolický kostel. Až do reformace se tam denně konaly bohoslužby. Mnozí v naší oblasti draze zaplatili za svou biblickou víru a svobodu, které jsme se mohli těšit, protože se pevně postavili za nové biblické křesťanství.

Jak jste uvěřil a zapojil do služby? Vyrůstal jste ve věřící rodině?

Uvěřil jsem v šestnácti letech dost dramaticky. Stalo se to 10. září 1944. Na ten den nikdy nezapomenu. O šest let později jsem navštívil svoje první shromáždění pod širým nebem, a tam mi vedoucí řekl: „Jacku, připrav se. Teď jsi na řadě ty.“ A tak jsem tam chodil každou sobotu večer další čtyři nebo pět měsíců. Tam jsem se naučil kázat.

Kam vás Bůh vedl pak?

Měl jsem tu výsadu, že mým „duchovním otcem“ a mentorem byl reformovaný římský katolík. Navštěvoval jsem Moodyho biblický institut ve Skotsku v Glasgow v letech 1946–1947, v roce 1948 jsem pak vstoupil mezi evropské křesťanské misionáře (ECM) a další dva roky jsem pokračoval ve studiu v Londýně. Pak jsem šel do Itálie, soukromě devět měsíců studoval italštinu ve Florencii a pak dva toky navštěvoval jazykový kurs na univerzitě tamtéž. Protože jsem ve Skotsku čtyři roky studoval latinu, dost mi to při učení italštiny pomohlo.

Proč jste se rozhodl právě pro Itálii?

Připravoval jsem se na Francii, když mi vedoucí misie po své návštěvě Itálie řekl, že je přesvědčen, že mne Bůh chce mít v Itálii. Nebyly to moje nápady, ale mluvil ke mně Bůh ústy druhých. Tak jsem v roce 1950 šel do Itálie spolu s jedním americkým párem. O tři roky později jsem se přesunul na východní pobřeží, rovnou do Rimini, spolu se třemi dalšími, kde jsme uskutečnili cyklistické evangelizační turné.

Přišel jste do Itálie svobodný nebo ženatý?

Přišel jsem tam jako svobodný. Moje budoucí žena byla Američanka, misionářka ve Francii. Odvedl jsem ji z Francie do Itálie. Ale to je dlouhý příběh... Vzali jsme se v roce 1954.

Jedinou odměnou nám je, kéž, odměna v nebi.... paní Kalmusová jej má. Tedy Fredův faktor....snad i já... A vy? Doporučuji nepřeslechnout tento pořad, prosím o více takovýchto povzbuzení. O to abychom jen neposlouchali, ale žili podobně. Abychom si byli vzájemným povzbuzením. S přáním Božího pokoje a Fredova faktoru stupně pět. (Jiří) ✉ Chtěly bychom Vám s mamkou moc poděkovat za pořad „Zadáno pro dámy“. Sice ho většinou nestihnáme poslouchat v hlavním vysílacím čase, ale stahujeme si ho aspoň zpětně o víkendů z archivu na vašich stránkách... A tak jsme se dostaly i k dílu nazvanému „Koláčový princip“. Kynuté koláče máme moc rády! A s čímkoli!... A aby byly Vaše koláče čím dál tím lepší, neboli – aby chutnaly stále víc jako ty babiččiny – posíláme Vám domácí peroutky... Přejeme Vám stále více „platných pokusů“ při pečení, ale i dostatek sil a inspirace do všeho ostatního!

Jak vznikl nápad začít italsky vysílat?

Jednou jsme ještě se dvěma misionáři jeli z Říma. Zastavili jsme se tam na předměstí a všimli si tam vysílačů rádia Vatikán. Hned jsme si pomysleli: „Proč bychom se nemohli pustit do něčeho podobného?“ Víte, kdo vynalezl rádio? Italský inženýr Guglielmo Marconi. Takže jsem vždycky vnímal úzké pouto mezi Itálií a rozhlasem. Pak mne z jednoho nového sboru pozvali na pár přednášek do Lugana (italská část Švýcarska). Tam jsem se setkal s jedním švýcarským evangelistou. Požádal mne, abych si připravil dva programy pro vysílání Radia Luxemburg. Tak jsem si je připravil a on mne vyzval, abych se začal modlit za vlastní možnost vysílání. Myslel jsem si: „Jak bych něco takového mohl zvládnout? Jsem Skot a s rozhlasovou prací nemám žádné zkušenosti.“

Jak jste se setkal s dr. Paulem Freedem?

Setkal jsem se s ním několikrát na různých místech. V roce 1956 jsme s manželkou jeli do její vlasti, do Ameriky. Tam jsem se setkal s jedním misionářem, který mi řekl: „Už jsi slyšel o mladém evangelistovi, který právě začal vysílat z Tangieru do Španělska? Jmenuje se Paul Freed.“ Hned jsem se s ním zkontaktoval a setkali jsme se. Potvrdil mi, že italské pořady bude možné přidat do španělského vysílání. Pak už to šlo ráz na ráz. Tak vznikly plány na první vysílání v italštině, a tak právě teď oslavujeme padesáté výročí těchto událostí.

Jaké byly první kroky?

Měli jsme kamaráda, který na předměstí Milána pracoval v továrně na lepenku. V suterénu vyložil celou místnost lepenkou, což bylo naše první studio. Měli jsme dva švýcarské záznamníky a malý mixpult. Moje žena se starala o technickou stránku a já jsem přispíval svým kázáním. To bylo všechno, co jsme měli k dispozici. Ale tak se věci rozjždí, ne? Kousek po kousku, od jedné věci k další. Nic se nestane přes noc. Takže jsme bývali na rozhlasových vlnách z Radia Tangier a pak z Monte Carla. Pán Bůh přidal další lidi, kteří se podíleli na tvorbě pořadů svým kázáním a vyučováním, já jsem se zaměřil na studium Bible, zvlášť v nedělních pořadech.

Kolik let jste v rozhlasu kázal?

Jednadacet let. A někteří účastníci této oslavy byli mezi prvními, kdo nám na začátku pomáhali. Pro mne bylo velice radostné sledovat, jak Bůh pokračuje ve svém díle. Jestli je to Jeho práce, bude pokračovat. Právě si znovu čtu „Antény do věčnosti“ a je to pro mne požehnání, protože si uvědomuji, že Paul Freed čelil nemožnému. Je něco jiného vidět TWR dnes, a dívat se na jeho začátky – jak a z čeho vzešlo. Když se Paul do toho pustil, ještě nikdy předtím nikdo nic podobného nedělal. Prodal svůj dům a začal cestovat po Americe ve snaze získat finance na vysílání. Pak ve věku 42 let prodělal infarkt. Někteří si mysleli, že tím to končí, ale ne. Následoval Bonaire a další místa.

Když jste produkoval italské pořady, byl jste ve spojení s dr. Freedem?

Samozřejmě. Setkávali jsme se v Londýně a v Monte Carlu. Jednou jsme s manželkou dokonce u Freedů v Monte Carlu bydleli. Tam jsme také dostali pozvání na první mezinárodní konferenci, které se zúčastnili všichni vysílatelé. Seznámil jsem se s Paulovým tatínkem Ralphem, který působil v Sýrii jako misionář. Dověděl jsem se, že první člověk, kterého Paul přivedl ke Kristu, byl Arab. Před několika lety mi Pán přivedl do cesty Jacoba Habache, který se stal mým nejlepším přítelem. Pochází z Libanonu a je to věřící Arab. Díky němu jsem se začal zajímat o arabský svět. Pro něj bylo zajímavé dovědět se, že dr. Freed, zakladatel největší křesťanské rozhlasové sítě na světě, vyrůstal jako syn misionáře působícího mezi Araby.

Můžete říct něco o vysílání do Albánie v době komunismu?

Moje působení se neomezovalo jen na Itálii. Patřil jsem mezi první, kdo do Albánie vysílali. Celé roky jsme tam vysílali z Monte Carla. Dnes už se samozřejmě vysílá přímo z Albánie. Také

A hlavně Boží požehnání a neustálou radost ze života... (Tereza) ☒ Dobrý den. Jsem maminka na mateřské dovolené. Snažíme se vést k víře i dvě naše malé děti. Přes www.radio7.cz posloucháme vaše pořady pro děti. Moc se mi líbila „zvířecí školka“: beruška, mravčec tučňák pstruh a člověk. (Michaela) ☒ Dobrý den, srdečně Vás zdravím a přeji mnoho dobrého v tomto roce! Neodolala jsem a přes pozdní hodinu Vám alespoň takto na přeskáčku píšu. Moc mě potěšil záznam mého oblíbeného „Zadáno pro dámy“ z minulého týdne. (Většinu pořadu Radia 7 poslouchám ze záznamů (Bohu díky za ně!), protože v denním cvrkotu se mi to jinak moc nedaří.) Když jsem po unaveném pátečním dni dostrkala do postele třetí dítě a dořešili jsme všechna neodkladná a zajímavá témata, jako např. jak to chodí v bance s účty, převody peněz, proč platíme za bydlení☺, a odhodlávala jsem se na horu špinavého

jsme kdysi podporovali vysílání pro Rumunsko a Estonsko, protože ECM bylo založeno v roce 1904 v Estonsku.

Kde všude jste působil?

Jednadvačet let jsem vysílal italsky. Z Itálie jsem odešel na začátku 70. let a pak jsem pět let bydlel ve Francii, sedm let v Německu a deset let v Británii. Z toho jsem však polovinu času procestoval. Když jsme bydleli v Británii, stal jsem se ředitelem ECM a musel jsem se vzdát své italské části života. Nicméně Italové mne znali jako vysílatele, kazatele a evangelistu, ne jako vedoucího pracovníka v misii.

Kolik máte dětí?

Máme jednoho vlastního syna a vychovali jsme dva v pěstounské péči.

Co chcete vzkázat mladé generaci věřících, které zajímá mediální služba?

Mějte na paměti člověka, kterého Bůh chce oslovit, a skutečnost, že ho možná chce oslovit vašim prostřednictvím. Newychází to z vás. Vychází to od Boha, ale vy se k tomu můžete nahořknout. A právě tam je vaše místo. Mluvíme o „masmédiích“, ale chceme oslovit jedince, kteří se za tou masou skrývají. Tak to vidím. Bůh miluje jednotlivce, Ježíš umřel proto, aby ho zachránil, a on se to potřebuje dovědět. Bez vás by ona masmédia nebyla nic platná. Vy jste jejich důležitou součástí. Bez jednotlivců se nic nestane, nic se nezmění.

Co CRC Itálie v příštích letech plánuje?

Rozvíjet produkci pořadů, které budou moci využívat místní rozhlasové stanice. V rozhlasové práci – ve věrné práci rok za rokem – se člověk vyčerpá a unaví, a myslím, že potřebujeme velkou organizaci jako je TWR, abychom se udržovali bděli a nabití energií. Jde o týmovou spolupráci. CRC takto slouží Italům, a přeji si, aby jich bylo víc, abychom jim mohli poskytnout potřebné vzdělání, vybaví je do služby a vtáhnout je do ní, aby se to skutečně stalo „jejich“ službou.

Kristina Valentová, žurnalistka TWR (článek z Infoservu sv. 13, č. 1)

Rádio se podílí na indonéském milostném příběhu

V zapadlé horské vesničce na Bali, kde žije asi 50 rodin, se třidvacetiletý mladík zamiloval do jednadvacetileté dívky. Brzy však vzniklo napětí mezi ním a jejími rodiči. On byl křesťan a ona byla z hinduistického prostředí.

Mladík dívku přesvědčil, aby začala poslouchat každodenní patnáctiminutové pořady TWR v jazyce Bali, které se vysílaly z ostrova Guam. A ona skutečně pozorně poslouchala. Po půlroce svému příteli řekla, že se jí líbí příběh Pána Ježíše a že by Mu ráda věřila. Přesto se bála a kladla si otázku, jak by zareagovali její rodiče, kdyby si všimli, co dělá. On ji povzbuzoval k otevřenosti: „Pozví je, ať to poslouchají s tebou.“ Zkusila to a k jejímu překvapení rodiče souhlasili! Jejich srdce zahořela pro životproměňující poselství o Ježíši Kristu, zvlášť když objevili, že umřel za všechny národy světa, ne jen některé. Brzy potom mladá žena odevzdala svůj život Kristu a nechala se pokřtít. O dva týdny později slavili krásnou svatbu.

Tady ten příběh ale nekončí. Bůh pracoval na srdcích rodičů nevěsty a i oni přijali Krista za svého zachránce! Dnes dvě rodiny ve své horské vesničce aktivně působí v malém sborečku na Bali.

Koho by napadlo, že evangelizační pořady, vysílané z mnohakilometrové dálky, vydláždí cestu takovému happy endu?

(článek z Infoservu sv. 13, č. 1)

nádobí, pustila jsem si Váš pořad a rázem šlo všechno líp, myslí si užívala ruce už to zvládly samy. Dostala jsem i chuť zase se do nějakého platení po letech pustit, protože mě to taky vždy bavilo a pár svetříků jsem kdysi rovněž umykala. Tak to pro mě bylo přirovnání velmi výstižné. Opravdu se mi Vaše úvahy líbí, jsou promyšlené, vlastně taková malá kázání, která pohládí, povzbudí, pomohou srovnat si věci v hlavě. Hned má člověk pocit, že mu někdo rozumí, že smýšlí podobně jako já. Vnímám Vás jako svoji kamarádku na dálku a na setkávání nad pro mě většinou aktuálními tématy se moc těším. Prosinčové Rozmarýny o očekávání byly fajn, díky sestříhané verzi a záznamům jsem některé slyšela víckrát, což bylo bezva – bylo řečeno tolik zásadního, že bylo dobře si to připomenout. Vždyť i tu Bibli čteme pořád dokola, protože nám to snadno vypadáva jak z myslí, tak i pak z našeho

Neobvyklý dopis

Redakce TWR-Afrika každý měsíc dostává tisíce reakcí od posluchačů formou dopisů, faxů, e-mailů, telefonátů a SMS zpráv. Mnozí v nich vypráví o tom, jak jim pořady TWR proměnily život. Někteří zas prosí o Bibli a literaturu.

V říjnu redakce dostala dopis – psaný Brailovým písmem. Přestože to nikdo neuměl přečíst, jeden zaměstnanec – Rudolf Kabutz s manželkou Karen – si to vzali na starost a začali na internetu hledat možnost dopis „dekódovat“.

Dopis napsal čtyřicetiletý slepý mladík, který žil kdesi hluboko v Zimbabwe. Protože nemohl číst, jediný jeho možný způsob „čtení“ Bible bylo poslouchání pořadů TWR v jeho rodném jazyce. Měl však problém: neměl vlastní rádio, a nedařilo se mu vždycky vysílání naladit. Napsal tedy do TWR a požádal o malý přijímač na klikový pohon.

Přestože TWR obvykle tyto přijímače rozdělují kazatelům a ostatním vedoucím pracovníkům ve sborech, aby je pak oni rozdávali posluchačům, tuto prosbu redakce nemohla odmítnout. Posluchač pak do TWR poslal děkovaný dopis.

(článek z Infoservu sv. 13, č. 1, původně převzatý z www.twrafrica.org)

Obsluha vysílání

Nepřetržitý provoz našeho vysílání znamená také neustálou přítomnost personálu v budově TWR-CZ. Pokud osobní přítomnost není nezbytná, pak je alespoň v pohotovosti technický dozor. V době vysílání české redakce jsou v budově přítomni přinejmenším technik s moderátorem, a velice často i další pracovníci (a to i v noci – prostě nepřetržitě).

V době, kdy vysílá slovenská redakce, je naše pracoviště také v plném provozu z toho důvodu, že zajišťujeme internetové vysílání. (Slovenská redakce zajišťuje satelitní vysílání a my v Brně zase internetové.) V tomto režimu je pak personál v budově jen do večerních hodin (tento čas se využívá především k předtáčení pořadů a k přípravě naší další vysílací směny). V nočních hodinách pak má technik pohotovost a sleduje chod rádia na dálku.

Výše popsaný režim je náročný na personální vykrytí všech směn, přičemž nejde jen o dny pracovní, protože Rádio 7 vysílá nonstop „od půlnoci na 1. ledna do půlnoci dalšího Silvestra“ – svátek nesvátek, dovolená, prázdniny, víkendy... prostě stále.

Každý týden připravuje tým redaktorů nespočet předtáčených pořadů sestavovaných do celodenních vysílacích bloků, navíc je mezi předtáčenými pořady ještě objemnější balík pořadů vysílaných živě. Stále nové

Daniel Zeman – vedoucí technického týmu.

konání. ☒ V redakci se rozrůstáme. Těsně po tom, co vyšla minulé Anténa, porodila naše externí moderátorka Renáta. 20. října se narodila Adélka Žemličková. Na výpomoc to ještě není, ale je naděje, že budeme mít kvalifikované nástupce. Adélka již ve čtyřech měsících absolvovala s maminkou dvoudenní seminář o přípravě živých pořadů. O půl roku mladší Izabelka tyto zkušenosti sice ještě nemá – však tatínek Standa Menšík taky není redaktor, ale technik – přesto doufáme, že nám ji brzy přijde představit v plné kráse. Izabelka se narodila 15. února, takže to vypadá, že právě zdárně zdolala šestinedělí. No a my, které si toto potěšení z miminek zrovna užívat nemůžeme, jsem rády, že si je můžeme aspoň pochovat. Ale jak začne plakat moc, honem zpátky k mamince. ☒ TWR je pro mě obrovským pozhánáním a zkvalitněním mého osobního, křesťanského, jakož i maminkovského

a nové pořady, nové a nové úvahy. Tento pracný režim je zároveň dobrým kreditem české redakce a reakce vděčných posluchačů jsou také naší odměnou. K vysílání starých, dávno natočených relací, přistupujeme jen výjimečně, a to záměrně tehdy, kdy je kvalita takových pořadů nadčasová. Zůstat jen u starých zásob by znamenalo ztratit aktuálnost, pestrost, a velice rychle bychom byli rádiem značně opotřebovaným a oposlouchaným.

Do týmu redaktorů je zapojeno 8 stálých pracovníků TWR-CZ a mnoho dobrovolníků. Tento základní personální blok doplňuje tým moderátorů, do kterého je zapojeno 7 stálých pracovníků a necelá desítka dobrovolníků.

Ale ani tyto týmy pracovníků by neodvysílaly vůbec nic, kdybychom neměli servisní tým 4 techniků v základním týmu a zhruba 5 externistů.

(Některé profese se prolínají – tým stálých pracovníků TWR-CZ je tvořen 12 lidmi, včetně pracovníka návazné služby a ekonomky.)

Zatímco některé profese mohou velice dobře zvládat externisté (například práci moderátora), základní tým redaktorů a techniků musí být tvořen pracovníky na plný úvazek. Redaktorský tým je díky Bohu zatím poměrně stabilní a sehraný. Naproti tomu v technickém týmu dochází v poslední době k dalším personálním změnám.

Už v minulém vydání Antény jsme se zmiňovali o odchodu Stanislava Menšíka. (Dodnes je naším externím spolupracovníkem a mezitím se jim také narodila první dcerka Izabela – gratulujeme!) V závěru roku 2007, po odchodu Standy, tedy základní tým techniků tvořili jen 3 lidé: Daniel, Štěpán a Dušan. Zajistit služby v nepřetržitém režimu vysílání ve třech lidech je nemožné. Oslovili jsme mladého studenta Josefa Kohoutka, který denně dojíždí do Brna z Kojátek. Joža nadšeně přijal nabídku na externí výpomoc v technickém týmu a po nezbytném několikaměsíčním zaškolení se stal platným členem technického týmu a zajišťuje týdně průměrně dvě směny. Díky Standově ochotě zůstat v externí spolupráci a Jožově výpomoci můžeme dodnes zajišťovat chod vysílání jen se třemi techniky.

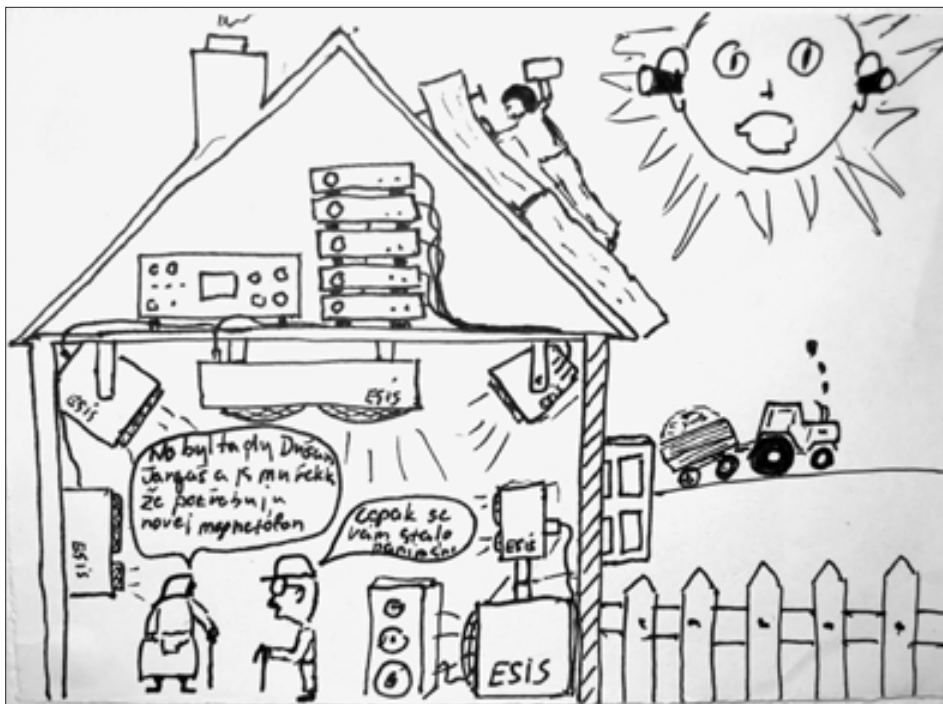
V březnu ovšem přichází s nečekanou výpovědí technik Dušan Jargaš. Důvody jsou celkem jednoduché – finanční. Dušan pracoval ještě na půl úvazku v jiném zaměstnání, kde vydělával peníze na splácení hypotéky nového bytu. V tomto druhém zaměstnání však dostal výpověď. Nepodařilo se mu sehnat jiného takového zaměstnavatele, kde by mohl pracovat zase na půl úvazku, a proto byl nucen přijmout lépe placenou práci na plný úvazek. Dušanovo srdce však u práce TWR-CZ zůstává a neodchází se mu snadno, i když řešení muselo být velmi rychlé: v TWR-CZ musí skončit ke konci března. I Dušan slibuje externí pomoc. Ovšem snížení stavu techniků na dva plus externisté už je opravdu neúnosné, a na vedení TWR-CZ tedy je vyřešit personální zajištění technického týmu. A to je spojeno s následující zajímavou zkušeností.

Někdy v únoru přišel za ředitelem TWR-CZ Štěpán s nabídkou, zda nepotřebujeme dalšího technika, neboť ví o jednom mladíkovi u nich ve sboru, který by v TWR rád pracoval. V únoru jsme ovšem nikoho nepotřebovali. V březnu bylo ale vše jinak. Štěpán znovu kontaktoval svého kamaráda a také jsme do všech brněnských sborů napsali výzvu o hle-

Dušan Jargaš.

žítova. Může se to zdát divné, ale teď, ve 30 letech při třetím dítěti (kdy nejstarší je již školáčka, a propos taky si dnes užívala záznamu vánočního Kormidla a já s ní, líbí se jí hlavně povídání o Kristýnce), teprve cítím, že dospívám a dozrávám, zkldiduju se, mám víc jasno o prioritách, tolik se nenervuju, nebojím, nesnažím se pořádku někomu zavděčit za každou cenu, uvědomuju si vlastní hodnotu, a to je moc příjemné (z nemalé části taky díky práci Vaší a kolegů), sledovat ten posun, jak mě Pán Bůh mění a vyslychává tak mé modlitby. Taky si teď užívám požehnání z čtyř knížek „Uspořádej svůj svět“, kterou jste kdysi s Hanou Pinknerovou doporučovaly v jednom pořadu o plánování a chaosu a ke které jsem se konečně dostala. Takže opět díky, tentokrát za tip. Je to opravdu rozdíl – žít z vlastních skrovných sil, bát se, zmlít se v problémech a na druhou stranu v jistotě Boží přítomnosti, lásky a moci se

Dušan Jargaš je skutečný odborník na akustiku. Ztlumení studia podle Dušanova receptu graficky zpracoval kolega Štěpán Exner.

dání pracovníka. Štěpánův kamarád Martin Slouka byl stále připraven a nikdo jiný se na naše výzvy nepřihlásil.

S Martinem jsme se domluvili, že se v březnu bude chodit do TWR-CZ zpracovávat a definitivní rozhodnutí uděláme v závěru měsíce. V době uzávěrky tohoto čísla Antény je Martin poměrně slušně zapracován, a jak vše nakonec dopadlo, se dozvíte zase v příštím vydání tohoto zpravodaje. V každém případě jsme svědky Božího vedení, a pokud Bůh bude chtít tuto službu udržet, žádné překážky nebudou nepřekonatelné. Je to další zkušenost, že být v Božích rukou je ideální stav.

Přímý přenos

Na Velký pátek, 21. března tohoto roku, jsme ve vysílání Rádia 7 postoupili zase o kousiček dál. Proběhl totiž první přímý přenos z místa mimo naše studia. Konkrétně se jednalo o vysílání velkopáteční bohoslužby konané v sále Bratrské jednoty baptistů v Brně na Smetanově ulici, kde kázal bratr Vlastimil Pospíšil. Hudební složku obstarala skupina Brněnské tiskové misie.

29

nechat vést ke skutkům, které mi připravil, dal mi k nim sílu a naplňuje mě pokojem všemu a všem navzdory. ✉ Ahoj Petro, je to úžasné, jak je Bůh dobrý, když nám čas od času pošle ten dešť. Zrovna v noci jsem prožila takovou „průtrž“. Ale vzpomněla jsem si na verš: „...zvečera potrvá pláč, ale z jitra navrátí se prozpěvování.“ (Žalm 30) A opravdu! Hned ráno úvaha z kalendáře Cestou životem. A pak verše Jan: 15:1-5. Je dobré, že nás Bůh čistí. Když přijde dešť, umyje chodníky, kytkám listy a pročistí vzduch. Když v našem životě „přší“, aspoň vidíme, že Bohu na nás záleží. Další, co mě potěšilo, byl článek Oswalda Chamberse z knihy To nejlepší pro Jeho slávu (30.1.) o tlaku okolností. Pán Bůh mi dal skrze toto všechno odpověď i utvrzení na mé pochybnosti, které mě dovedly k slzám. Docela brzo vyšlo slunko (mimochodem – u nás dneska přší). No a úplně nakonec – Tvoje dnešní úvaha byla

Jak se vlastně takový přímý přenos dělá? Díky současným technologiím, zejména pak téměř všudypřítomnému internetu, je realizace přímého přenosu nesrovnatelně dostupnější než před několika lety, a navíc téměř zadarmo. Pokud je v místě, odkud se má přenos konat, dostupné dostatečně kvalitní internetové připojení (což dnes splňuje většina širokopásmových přípojek), není potřeba pronajímat a platit drahá vyhrazená přenosová vedení, jak tomu bylo v minulosti.

Na místě konání byli přítomni dva naši technici – Štěpán Exner společně s naším novým spolupracovníkem Martinem Sloukou. Internetová přípojka v místě je, takže k ní stačilo připojit přenosný počítač, do něhož směřoval zvukový výstup z mixážního pultu ozvučovací aparatury sálu. Pro samotný přenos používáme program, který je dostupný zdarma (Oddcast). Přenosný počítač slouží také k hlasové komunikaci techniků na místě s odbavovacím studiem v rádiu. Toto komunikační spojení je realizováno pomocí internetové telefonie (VoIP), tedy také zcela zdarma. Vzhledem k tomu, že z technických důvodů signál vlastního přenosu dorazí do vysílacího studia s asi 15vteřinovým zpožděním, mohou pomocí hlasové komunikace, která probíhá v reálném čase, kolegové ze sálu v dostatečném předstihu informovat o tom, co se na místě děje.

Náš první počin v této oblasti tedy proběhl úspěšně a doufáme, že jej při vhodné příležitosti opět někdy zopakujeme.

(Pokud máte tip, odkud by bylo možné přenášet bohoslužbu, kontaktujte nás.)

Před použitím protřepat

Od dětství, kam až moje paměť sahá, jsem chodil se svými rodiči do kostela. Účastnil jsem se všech církevních akcí ve sboru. Chodit v neděli do kostela, účastnit se dětských bohoslužeb a jiných aktivit byla pro mě samozřejmost. Moji rodiče na to dbali a mně se tam celkem líbilo. I v době dospívání jsem byl aktivní mezi sborovou mládeží. Takže mě nikdy ani nenapadlo, že by se mnou mohlo být něco v nepořádku. Všichni si o mně mysleli, že jsem křesťan a já si to myslel také. Teprve ve svých patnácti letech jsem byl na církevním prázdninové pobytu spolu s dalšími mladými lidmi veden k obrácení se k Pánu Ježíši Kristu. (Obrácení = dobrovolné a vědomé opuštění dosavadního způsobu myšlení a jednání a přijetí Božích principů života.) To jsem také upřímně udělal. Měl jsem z toho radost já i ostatní kolem mě. Smůla byla, že tím proces rozvíjení nového života také skončil. Takže po několika měsících jsem sklouzl do starého způsobu myšlení i života, a nejen to, ale začal jsem být ještě horší než před tím. Ale kdyby mi někdo řekl, že nejsem křesťan, tak by narazil. Ale můj život neodpovídal tomu, čemu jsem věřil, jak jsem tvrdil. I když sborového života církve jsem se účastnil dál. Jak ubíhal čas, přestal jsem počítat s Bohem a úplně zapomněl na své upřímné rozhodnutí. Ale Pán Ježíš nezapomněl. Vždyť Bůh v Bibli říká: „*Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.*“

Po vystudování střední školy a rok po absolvování vojenské základní služby jsem se oženil s dívkou z našeho sboru. To bylo v roce 1977. A i když jsem si to neuvědomoval, Bůh dělal kroky k tomu, abych se k Němu vrátil. Tehdy jsem ty nepřijemné a bolestivé věci, které přicházely do mého a našeho rodinného života, nechápal jako Boží řeč a jednání se mnou a s námi, ale jako něco, co přece přináší život a je třeba se s tím nějak vyrovnat. Když na někoho mluvíte a on vás vůbec nevnímá, tak s ním často musíte zatřást, abyste upoutali jeho pozornost. A to byl můj případ. Když jsem nereagoval na Boží slovo, tak Bůh dopustil situace, které se mnou trášly. Ta poslední v řadě se odehrála při narození našeho druhého syna, kdy před propuštěním z porodnice zjistili,

30

přesně o tom, co prožívám. Takže díky. Pa. (Katka) ☒ Milí priatelja v Rádiu 7, srdečne vás všetkých pozdravujem a blahoželám k druhému výročiu vysielania. Nech vám Pán požehnáva vašu takú potrebnú prácu. Rádio 7 je mojim spoločníkom. Mám veľmi rád predovšetkým kontaktné relácie – Noční múry a svedectvá. Som veľmi rád, že existuje také skvelé evanjelizačné rádio. Myslím na vás vo svojich modlitbách. Prosím, ak je to možné, posielajte mi pravidelne mail, o ktorom ste písali v novej Anténe. (Paval) ☒ Jak začít. Pořad Pohovka právě doznívá a já Vám musím napsat. Chci Vám napsat také to, že Vaše hudební pořady moc rád poslouchám a Takt s Janou a Petrem poslouchám už téměř tři roky (převážně pravidelně). Ale dnešní Pohovka mne prostě nenechala chladným a musím Vám napsat, prostě musím no! Líbí se mi starší věci, které jste společně udělali, Vaši hudbu znám, „jen“ z Vašeho (a našeho)

že má srdeční vadu. Když jsme pak za několik týdnů měli v rodině po malé slavnosti a všichni hosté odešli, padl na nás s manželkou tak těžký pocit prázdnoty a marnosti všeho, že se to dá těžko popsat. A v tom manželka říká: „Víš, já jsem si vždycky přála, abychom si spolu četli Bibli a modlili se.“ Po těch slovech na mě i na ni padla obrovská tíha a my v té chvíli věděli, že jsou to naše viny a hříchy, které nás tíží. A také jsme věděli, co máme dělat. V pláči jsme volali k Pánu Ježíši o odpuštění a milost. A on nás vyslyšel. Najednou byla ta obrovská tíha pryč a my jsme věděli, že je nám odpuštěno, všechny naše viny smazány. To se stalo patnáct let po mé první zkušenosti s Bohem.

Od toho dne se začal postupně měnit můj život, myšlení a jednání. První změnou u mě bylo, že jsem začal číst intenzivně Bibli. Nemusel jsem se do toho nutit, ale musel jsem se nutit přestat číst. Velmi rád jsem četl detektivky od Dicka Francise, ale tak, jak mě uchvátila Bible, mě nikdy žádná kniha nedostala. Nemohl jsem se od ní odtrhnout.

Začal nový život. Nikdo mě nemusel nutit do modlitby, zvláště když Bůh tyto modlitby vyslyšal. Bůh začal měnit také naše manželství. To ovšem neznamená, že by se nám od té chvíle všechny problémy začaly vyhýbat. Vůbec ne. Nikde v Bibli nenajdete napsáno, že ti, kdo věří v Krista, budou mít život bez starostí, problémů a dalších podobných věcí. Je v ní však napsáno, že nám s těmi souženími Bůh pomůže. Nenechá nás v nich. Ani my už jsme na ně nebyli sami. Poznal jsem, že být křesťanem znamená mít důvěrný vztah s Bohem Otcem skrze Pána Ježíše Krista. Jako dítě a otec. Do tohoto důvěrného vztahu je možné vstoupit jediné skrze víru v Ježíše Krista. Není jiné cesty.

Každému pochybovači mohou říct, že s Ježíšem Kristem není nuda. Když vychovává, když vyslyšá modlitby, když mu můžete říct všechno, co máte na srdci, to, co trápí a deptá, ale i dělá radost a veselí. Žít s Pánem Ježíšem Kristem je to nejlepší v mém životě. Vůbec nestojím o to vrátit se zpět, do toho starého způsobu života. Tehdy jsem objevil, že Bůh, můj nebeský Otec, má také smysl pro humor. Ne ten škodolibý jako lidé, ale příjemný. Bůh rád dělá radost svým dětem. Stojí za to patřit Bohu.

Petr Bartoš

Rádío 7 v sítích kabelové televize

Kromě satelitního a internetového příjmu celodenního vysílání Radia 7 již nějakou dobu zachytíte náš signál také prostřednictvím rozvodů kabelové televize (TKR). Přestože se tyto sítě nazývají „televizní“, je jimi šířeno i vysílání rozhlasové.

Z technického hlediska se v kabelových sítích vysílá dvěma způsoby – analogově nebo digitálně, nebo také oběma způsoby zároveň. Záleží na konkrétním provozovateli. V každém z těchto režimů může být různá programová nabídka, takže programy, které lze přijímat digitálně, nemusí být v analogové nabídce a naopak.

Z hlediska posluchače to znamená následující: Pro příjem analogového rozhlasového vysílání z TKR stačí propojit (pomocí tzv. účastnické šňůry) zdiřku označenou RADIO na přípojce kabelové televize s anténním vstupem běžného rozhlasového přijímače (tím téměř vždy disponují stacionární – nepřenosné přijímače, různé hifi věže apod). Pokud máte jen přenosný přijímač s prutovou anténou bez anténního vstupu, můžete účastnickou šňůru na jednom konci odizolovat a drát omat kolem antény přijímače. Potom už stačí na přijímači naladit signál Rádía 7 (zkusmo nebo podle frekvenčního rozpisu vašeho operátora) a poslouchat.

31

rádia nebo Proglasu. Když jsem teď zjistil, Jano, že vydáváte zhudebněné žalmy, tak jsem to velmi uvítal a dokonce jsem si je i minulý týden objednal (žel ještě nepřišly). No a dnes jsem si velice rád poslechl Pohovku, kde jste žalmy vysílali. Musím říct, že jsem přišel k už rozběhnutému pořadu, ale přesto mě ty krásné písně vzaly za srdce. Žalmy mám velice rád a moc si je poslechnout s krásnou hudbou, to je opravdu okouzující zážitek. Ale nejvíce mě za srdce chytil žalm (neslyšel jsem číslo a zatím ještě v Bibli nenašel), který zpíval (Jana snad promine) Petr. Zpívá se tam: „Na Boha vzpomínám a trápím se.“ Byl to opravdu silný zážitek. Pocity které jsem prožíval, se snad ani nedají popsat, a tak Vám oběma za tyto krásné písně raději poděkuji. (Pavel) ☒ Dobrý večer, jen chci poděkovat za vaše vyprávění. Moc zajímavé! Poslední dobou mi Bůh ukazuje, proč jsem se Mu vzdálila, a to, co

V případě digitálního vysílání je k příjmu nutný speciální přijímač, tzv. set-top box, který buď v rámci služby pronajímá kabelová společnost (často zdarma), nebo je potřeba si jej pořídit na vlastní náklady – podle informací vašeho operátora, který případně doporučí i vhodný typ. Pozor! Set-top boxy pro příjem kabelového digitálního vysílání (DVB-C) jsou odlišné od set-top boxů pro příjem digitálního televizního vysílání šířeného vzduchem (DVB-T)! Na těchto přístrojích není možné Rádio 7 zachytit! Rádio 7 se v nabídce rozhlasových kanálů set-top boxu (DVB-C) objeví automaticky. Poslech je pak možný buď prostřednictvím připojeného televizního přijímače, nebo lze k set-top boxu připojit aktivní reproduktory, hi-fi věž s audio vstupem (označován jako AUX), případně zesilovač s reprosoustavami, a poslouchat tak i bez zapnutého TV přijímače. Na jednom set-top boxu ovšem není možné současně poslouchat rádio a zároveň sledovat televizi. V případě tohoto požadavku je potřeba pořídit (nebo pronajmout od kabelové společnosti) další set-top box.

Čerstvě narozená dcera našeho spolupracovníka Stanislava Menšíka, Izabela.

Situace na poli kabelového vysílání se často mění – dochází ke změnám programových nabídek kabelových sítí v jednotlivých oblastech, slučování sítí nebo přechodům pod jiného operátora. Nejsme proto schopni v tomto okamžiku uvést všechna místa, kde je nás tímto způsobem možné poslouchat. Často ani sami provozovatelé kabelových sítí neuvádějí úplný seznam jimi šířených rozhlasových stanic (přeci jen z jejich marketingového hlediska je TV významnější a rádio je bráno pouze jako jakýsi nepodstatný přídavek). Proto prosíme, pokud máte ověřené informace, že je vysílání Rádía 7 v některé kabelové síti dostupné, dejte nám o tom vědět, abychom mohli informovat případné další zájemce. Na druhou stranu, pokud kabelovou přípojku máte a vysílání Rádía 7 v nabídce vašeho operátora není, obraťte se na něj se žádostí o zařazení. Náš signál je šířen zdarma a nekódovaně ze stejného satelitu jako vysílání dalších českých rádií a televizí, takže by pro provozovatele kabelové sítě neměl být problém tento program do své nabídky zařadit. **Často stačí jeden váš telefonát a operátor může do své nabídky Rádio 7 zařadit. Nebo se můžete obrátit na nás spolu s uvedením kontaktu na vašeho provozovatele kabelové sítě, a my se s ním pokusíme zařazení našeho vysílání do programové nabídky vyjednat.**

Nicméně alespoň nějaké konkrétní informace: Největší kabelový operátor v ČR – společnost UPC, která pohltila řadu menších provozovatelů – šíří vysílání Rádía 7 v rámci svého digitálního kabelového vysílání. Z menších kabelovek uvádí ve své nabídce program Rádía 7 Kabelová televize Kopřivnice (www.ktk.cz, jedná se rovněž o digitální vysílání). Jak už sám název napovídá, působí v Kopřivnici a okolí.

Příjem pomoci kabelové televize je tedy po satelitu a internetu další možností, jak se k vysílání Rádía 7 dostat. Výhodou je – v případě analogového vysílání – možnost využít k poslechu běžný

říkáte, je velmi usvědčující. Díky! (Michaela) ✉ Milí přátelé z Rádía 7, dnes jsem měla možnost se tak nějak více zaposlouchat do svědectví Oxany z Ukrajiny – Magazin o Ukrajině, a dojata jejím svědectvím se mi začaly vybavovat vzpomínky na mé ukrajinské přátele, kterým jsem před osmi lety ve svém tehdejším zaměstnání svědčila o naději v Pánu Ježíši Kristu. Měli jsme mezi sebou krásná přátelství a rozhovory. To vše se přerušilo, protože jsem se odstěhovala a nebo se některé mé kamarádky vracely zpět na Ukrajinu. Zapátrala jsem ve svém archivu a pročetla dopisy plné zklamání, nejistoty a strachu, to vše, s čím se mi ukrajinské kamarádky svěřovaly, a moc mi to připomínalo to svědectví Oxany, která uvěřila a měla svědectví ve zmiňovaném pořadí. Kontakty se na mnohé úplně vytratily a nemáme spojení, ale vzpomněla jsem si díky tomuto magazínu na ně a začala se za ně jmenovitě

rozhlasový přijímač. V případě digitálního vysílání nemusíte v podstatě také nic dokupovat, pokud set-top box již stejně používáte ke sledování televize.

Pokud vás tato možnost zaujala a začali jste uvažovat o zřízení kabelové přípojky, v každém případě se nejdříve dotazem u vašeho operátora nebo místního zástupce ujistěte, že signál Rádia 7 je ve vaší lokalitě v kabelovém rozvodu k dispozici, a v jakém typu vysílání (analog/digital). Je potřeba také zvážit nutné náklady. (Každá společnost šířící TV signál kabelem je společnost podnikatelská a za využívání jejich služeb se platí poplatky. Ty jsou v drtivé většině případů závislé na počtu šířených TV programů – rozhlasové stanice se k TV pořadům dávají prakticky jako bonus zdarma. Proto o tomto druhu příjmu Rádia 7 má cenu uvažovat tehdy, využíváte-li již kabelového rozvodu pro příjem TV signálu. Pak by zařazení Rádia 7 a jeho příjem neměl být pro vás žádný problém.)

Ze vzpomínek na počátky vysílání z Monte Carla

Nedávno se nám do redakce dostala knížka dr. Louise M. Muggletonna, špičkového technického experta v oboru radiových vln, který se zásadním způsobem podílel na vysílání Trans World Radia z Monte Carla v začátcích jeho činnosti. Dr. Muggleton vzpomíná na počátky této práce, a popisuje, jak prožíval Boží působení i při řešení konkrétních technických problémů. Zkušenosti dr. Muggletona nám byly velkým povzbuzením a příkladem spolehnutí se na Boha ve všech oblastech života a služby. Doufáme tedy, že následující úryvek povzbudí také vás.

Bill Mial, jeden z prvních pracovníků Trans World Radia, vypráví o tom, jak probíhalo první zkušební krátkovlnné vysílání TWR z Monte Carla:

Už se stmívalo, když bylo vše připraveno ke zkoušce. Byl to mimořádný okamžik. Atmosféra tvrdé práce a modliteb. Prezident, dr. Paul Freed, odjel do Stockholmu, aby na místě ověřil sílu signálu. Všem se zrychlil puls, když se přiblížil stanovený čas zkoušky. Dr. Freed zapnul přijímač a na stupnici zkontroloval jeho správné naladění. Brzy by měl uslyšet hřimat silný zkušební signál z nového 100kW vysílače v Monte Carlu.

Nastal smluvený čas. Z přijímače však bylo slyšet ticho, nic než pouhé ticho. Ať dělal, co dělal, žádná stopa po vysílání z Monte Carla. (Dr. Freed spolu se svým týmem, který tvořil i jeho otec dr. Ralph Freed (generální ředitel) a Bill Mial (manažer stanice v Monte Carlu), vybrali frekvenci v pásmu 25 m, která nebyla rušena jinými stanicemi).

Vzápětí Paul telefonuje Billovi: „Proč nevysíláte?“ „My vysíláme!“, odpovídá šokovaný Bill. „Převiňte pásku na začátek a pusťte ji znovu!“ Ale znovu pouhé ticho. Jaké zklamání!

Co bylo špatné? Paulův přijímač byl spolehlivý. Bez problémů zachytil vysílání jiných stanic. Nový vysílač byl správně naladěný. Vyzařování antény bylo také v pořádku. Tak kde je chyba?

Tuto otázku položili týmu expertů v Ženevě. Tito konzultanti jim vysvětlili, že pro dosažení konkrétní geografické oblasti je potřeba pečlivě vybrat vlnové pásmo – vysílací frekvenci – podle podmínek v ionosféře, jinak bude přijímaný signál slabý nebo dokonce neslyšitelný. Nepomůže ani supervýkonný 100kW vysílač.

Lidé z TWR se za úspěch tohoto projektu usilovně modlili. Neslyšel je snad Pán? Ano, slyšel, a odpověděl. On vždy odpoví na upřímné modlitby svých služebníků. Ale Jeho odpověď tentokrát byla nejprve negativní. Později to pak bylo jiné. Později ten všemohoucí Pán nějak záračně věst pracovníky TWR tak, aby vybrali to správné frekvenční pásmo pro tento první důležitý test? Ano, jistě že mohl, protože „u Boha není nic nemožné“. Musel tedy asi mít dobrý

33

modlit, aby je Pán Bůh našel a dal jim milost, a také za to, abych třeba nějakým způsobem mohla s nimi zase navázat kontakt. Rozhodla jsem se také v brzké době navštívit i ty ostatní, které zůstaly v mém rodném městě. Ráda bych jim darovala křesťanské písně, které hrajete v průběhu magazínu, a také několik svědectví v jejich rodné řeči, a tak jim připomněla, o co vlastně v životě jde. Je možné to od vás sehnat nebo můžete mi dát kontakt na někoho, kdo by mi to poskytl? Děkuji moc. Přeji vám všem Boží pokoj a prožívání Jeho milosti a přítomnosti v každém dni a díky za vaši službu. (Šárka) ✉ (telegram psaný životem šéftechnika:.) Normalně nebudete věřit co se mně rano stalo. Sem potřeboval dojet rano na vysílání ne, tak du pro auto do garáže asi po tydnu ne, a vono nic, ani neškytlo. Tak sem ho vytlačil na ulici ne a roztlačil ne, a vono nic. Tak sem to dotlačil až k dulanku, rozjel dolu

důvod k tomu, aby dopustil, že zvolil špatně, přestože jim to přineslo zklamání. Možná jeden z důvodů byl, aby tito průkopníci Trans World Radia měli možnost takřkajíc na vlastní kůži pocítit závažné důsledky špatné volby frekvenčního pásma v krátkovlnném vysílání. Na samém úsvitu toho velkého díla v Monte Carlu tak měli příležitost uvědomit si, jak nesmírně důležitý je správný výběr frekvenci.

O sedmnáct let dříve, uprostřed druhé světové války, jsem se v britském vojenském výcvikovém táboře poprvé setkal s úžasným světem ionosféry, oblasti ležící na hranici naší atmosféry, takřka „uprostřed nebeské klenby“, plné elektronových mraků, které mohou přenést vysoké radiové frekvence na obrovské vzdálenosti – pokud zvolíme tu správnou vlnovou délku. Vysokofrekvenční radiová komunikace byla během druhé světové války hojně využívána, a mne, jako mladého poručíka – spojaře, vybrali na radiistický výcvik pro pokročilé. Toto téma mne fascinovalo, a tak jsem rád využil všechny příležitosti, které postupně přicházely, abych ho dále studoval, využíval a později dokonce i vyučoval. Musím zdůraznit, že jako voják jsem samozřejmě musel poslouchat rozkazy. Do výzkumu šíření radiových vln jsem byl zapojen, protože jsem to měl dáno rozkazem. Může se to tedy jevit tak, že jsem neměl jinou možnost. Ale když se dívám zpět na tu dobu, vidím jasně, jako by Někdo měl to celé pod svým velením. Někdo mnohem větší než velitel, který mi dával příkazy. Ale hlavní využití všeho toho výcviku a nabytých zkušeností pro mě mělo přijít o těchto sedmnáct let později.

Po válce jsem na univerzitě dokončil inženýrské studium, přerušené narukováním do vojenské služby. Mé zaujetí pro ionosféru stále trvalo, a tak můžete hádat, jaké téma jsem si vybral pro svůj doktorandský výzkumný projekt? Ano, uhodli jste: krátkovlnné antény a šíření radiových vln!

Proč ta fascinace tímto tak často opomíjeným odvětvím elektrotechnického inženýrství? Myslím, že mi byla dána od Boha. Moje žena Sylvie mne v práci na doktorandském projektu nadšeně povzbuzovala, a když jsem musel pracovat pozdě do noci, byla vždy připravena posílit mne šálkem kávy.

Po válce nás život zavál do Jižní Rhodesie (dnes Zimbabwe), kde jsem intenzivně pracoval jako inženýr pro místní vládu. Slušný výdělek zajišťoval Sylvii, mně a našim čtyřem synům dobré živobytí. Ve volném čase jsme se se Sylvii vždy na prvním místě věnovali rodině, ale kromě práce na doktorandském projektu jsme byli zapojeni také do služby v naší církvi (laické kazatelství, vyučování v nedělní škole, vedení skupin mládeže) i mimo ni (Mládež pro Krista, tábory Biblické unie atd.) Sylvie i já jsme (ve věku 13 a 17 let) oba přijali Pána Ježíše jako svého Spasitele. A Jeho velké poslání jsme oba chtěli naplnit. A stále plníme!

S úlevou jsem dospěl k dokončení mého doktorandského projektu. Trvalo to pět let! Titul mi byl udělen v prosinci 1960. O čtyři měsíce později jsme poprvé uslyšeli o tom, že nějací křesťané v Monte Carlu vysílají Dobrou zprávu pro miliony Evropanů. „Naše srdce v nás hořelo.“ Je snad toto ten důvod, proč jsem byl posledních 17 let hnán neutuchající touhou odhalovat tajemství a zákonitosti ionosféry? Tušili jsme, že odpověď zní ano. Najednou jsme cítili, že snad Pán vidí jako dobré zahrnout nás do svých plánů s Trans World Radiem.

Muž, od kterého jsme se o TWR poprvé doslechli, byl rev. Jack Murray z Evropské křesťanské misie. Tato organizace se podílela na vysílání TWR do Itálie. Řekl nám, že v TWR mají technické problémy s anténami a frekvencemi a naléhal, abych se zkontaktoval s oblastním (později generálním) ředitelem v Monte Carlu, doktorem Ralphem Freedem. Jack mi dal jeho adresu a zakrátko už do Monte Carla putoval můj dopis s analýzou možných problémů ve vysílání a s nabídkou případné technické pomoci v rámci mé specializace. Pokud by byla moje nabídka pomoci shledána užitečnou, byl by to pro mne impuls, abych usiloval o místo lektora na některé univerzitě v Británii.

z dulanku, a nic ne. No tak sem ho tam musel nechat v zakazu zastavení ne, sem si říkal to mně vodtahnou než se vrátím ne, no ale tak sem to tam nechal, valil sem dom zavřít garaž a říkam si co teď, MHD to nestíham, 40.000 posluchačů neuslyši Na sobotní frekvenci Proglasu, prusvih jak prase, Raus už tam určitě nervozní čeka. Tak si říkam zavolam taxika, ale gde zeženu rychle číslo ne. No a koukam po ulici jeden jede. Tak na něho mavam a von nic. Ale na křižovatce blikla červená, tak tam musel zastavit. Tak sem ho doběh ne a boucham na něj, tak vovedl a pta se kam jako bych chtěl, že už jako končí. Tak říkam že nahoru do Lišně, a von že jako teda jo no. No tak sem tam byl 7.38, a co sem za tyden ušetřil že sem nejездil autem tak sem dal tomu taxikařovi, rovných 150,- ☺ No a když sem se pak po poledním přišoural dom, tak auto tam furt stalo, takže nakonec bylo všechno v cajku. (Pro

To by nám, jak jsme doufali poskytl finanční zabezpečení rodiny, také umožnilo přístup k informacím o anténách a šíření vln a v neposlední řadě umožnilo moji osobní technickou pomoc Trans World Radiu každý rok během univerzitních prázdnin.

Obraťme jsem dostal nadšenou odpověď doktora Freeda, datovanou 13. května 1961. „...váš dopis přišel za tak výjimečných okolností, že jsem cítil, že bych vám o tom měl dát hned vědět... Váš dopis mi předali, právě když jsem byl spolu s manažerem naší stanice Billem Miallem a se svým synem uprostřed jednání s jistým vynikajícím radiovým inženýrem ze Ženevy, který přijel (rozumí se do Monte Carla) s konkrétním záměrem pustit se do podrobného studia problematiky našeho krátkovlnného vysílání. Chtěl se zabývat přesně těmi problémy, které detailně popisujete ve vašem dopise... Jak jsme tak seděli u stolu a diskutovali s našim hostem o těchto problémech, kdosi mi předal váš dopis. Jen tak ze zvědavosti jsem ho otevřel, zatímco ostatní pokračovali v jednání. Nemohl jsem uvěřit svým očím...“

Odsud, přímo ze srdce Afriky, jsem psal přesně o tom, o čem diskutovali! Bez váhání přijal mou nabídku s tím, že „jsem velmi silně přesvědčený, a můj syn také, že vaše nabídka budoucí pomoci, kterou jsme vyčetli z vašich řádků, vypadá opravdu jako od Pána. S přihlédnutím k tomu, jak vysoké finanční nároky vznesla skupina ženevských expertů k tomuto projektu vnímáme, že by to byl skutečný dar od Pána mít křesťanského odborníka v tak zásadní a nezbytné oblasti naší práce. Tento dopis je mnohem delší, než jsem původně zamýšlel, ale je to proto, že jsem opravdu nadšený. Budu muset končit, pokud chci, aby odešel ještě dnes odpoledne.“ Jeho manželka, Norah, které je teď už víc jak devadesát let, si jasně pamatuje Ralphovo nadšení při psaní tohoto dopisu v roce 1961. Dostali jsme ho a s velikou radostí jsme ho mnohokrát pročítali. Stále ho mám schovaný na zvláštním místě v mé kanceláři.

Zároveň s Ralphovým dopisem přišla také odpověď z univerzity v Edinburgu ve Skotsku jako odezva na mou žádost o místo. Aniž by se mnou chtěli dělat nějaký pohovor, mi nabídli místo na ústavu elektrického inženýrství. A ke všemu – rektorem univerzity nebyl nikdo jiný než slavný sir Edward Appleton, nositel Nobelovy ceny za svůj vynikající přínos pro výzkum **ionosféry**! Sir Edward také povzbudil vedoucího ústavu elektrotechniky, profesora W.E.J. Farvise, aby se, kromě svého vlastního zájmu o **anténní systémy**, do ionosferického výzkumu aktivně zapojil.

Tyto dva dopisy, které přišly současně, na mne zapůsobily tak, jako by na mne Pán přímo zakřácel „jděte do toho“.

Po přestěhování naší rodiny do Edinburgu (což byla sama o sobě docela náročná záležitost) jsem se pustil do práce na univerzitě. Věnoval jsem se vyučování, ale také výzkumu, v jehož rámci jsem měl možnost navázat kontakty s několika klíčovými odborníky v oboru. Tyto konexe měly v následujících letech pro činnost Trans World Radia obrovský význam.

Zpočátku jsem měl určité obavy z toho, jak bude můj zaměstnavatel – univerzita – pohlížet na moji angažovanost v Trans World Radiu. Ale můj nadřizený – profesor Farvis – všechny mé obavy rozptýlil prohlášením, že trvá na tom, aby si každý vyučující udržoval trvalý kontakt s praxí **mimo univerzitu**, aby tak mohl myslet a vyučovat v kontextu reálného světa. Moje zapojení do práce TWR tedy vítal, a dokonce se vyjádřil v tom smyslu, že když do této praktické problematiky vtáhnou i své studenty, bude ještě lépe! Tento vstřícný postoj jsme já i moje rodina vnímali jako skutečnou odpověď na naše modlitby.

Nedlouho po příjezdu do Edinburgu jsem se písemně zkontaktoval s Monte Carlem a hned na začátku univerzitních prázdnin jsme se tam s celou rodinou vydali. Byla to velká radost, setkat se s Ralphem a Norou Freedovými a slyšet z „první ruky“ o tom, jak Bůh žehná svému dílu. I ostatní misionáři v Monte Carlu nás přijali velmi srdečně a hodně nám toho o TWR pověděli. Navštívili

zachování autentického koloritu neupravováno) . ✉ Poslouchala jsem některá kázání, která máte v archivu, a zaujala mne. Pak jsem se modlila o samotě a vnímala jsem přítomnost Pána Ježíše. Dostala jsem pokyn, abych šla za manželem, ale vůbec jsem nevěděla, co se bude dít. Absolutně jsem nechala vše na Bohu. Začala jsem v kuchyni mýt nádoby a čekala. A najednou manžel povídá, že bychom mohli jet někam do církve. Ptala jsem se, do které, a pak jsme na internetu vyhledávali nejbližší církev, zda by se mu tam líbilo. Došli jsme nakonec k tomu, že jsem navrhla poslechnout kázání od Vás a zůstala jsem mile překvapena, že souhlasil s celými kázáními a líbila se mu. To je pro mne jako zázrak, protože jsme kvůli teologickým rozporům ani nemohli nikam do církve jezdit, protože si pak doma stěžoval, co tam zase neřekli přesně podle Bible. Moc Vám děkuji za Vaši práci. Jestli to tak půjde dál,

jsme vysílač na Mt. Agel, situovaný v divokém nerovném terénu, který bude vždy dělat těžkou hlavu každému konstruktérovi antén, který tady bude chtít něco postavit.

Během dalších více než deseti let jsme do Monte Carla jezdili pravidelně vždy na několik týdnů o každých prázdninách, abychom pomohli řešit technické problémy s anténami nebo šířením vln. Mimo to jsme byli v pravidelném písemném kontaktu, hlavně s frekvenčním koordinátorem.

Ze začátku se vysílalo asi ve dvanácti jazycích do devíti cílových oblastí. Mým úkolem bylo navrhnout nejlepší frekvenční pásmo pro každé vysílání, přičemž jsem musel vzít do úvahy vliv ionosféry v daném ročním období, denní dobu, předpověď sluneční aktivity, vzdálenost mezi vysílačem a cílovou oblastí a jejich vzájemnou geografickou polohu. Tyto předpovědi se musely dělat několik měsíců dopředu, aby mohly být včas vytištěny informační letáky. Zpočátku jsem k výpočtům používal tabulky, grafy, logaritmické pravítko a předpovědi sluneční aktivity získané díky svým kontaktům z univerzity. Výpočty byly pracné, a tak jsem byl vděčný za pomoc Sylvie, jejího otce a našich synů, kteří z grafů odečítali údaje, které jsem používal ve výpočtech. Bylo pro nás velkým ulehčením, když byly tyto primitivní metody nahrazeny využitím počítačů, které v té době začaly pronikat na univerzitní pracoviště, a k nimž jsem měl, díky svému působení na univerzitě, přístup.

Věřím, že Bůh stvořil ionosféru, On inspiroval i vynález radiového vysílání. Nic není nemožné pro toho, který učinil všechno, a chce, abychom využili Jeho ionosféru k hlášení Dobré zprávy národům.

Sledujte se mnou text ze Zjevení Janova (14, 6-7): Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí **středem nebeské klenby**, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“

(redakčně upraveno – úryvky z knihy dr. Louis M. Muggleton: Strong Clear Signals)

Moderátorka Renata Žemličková je v minulém vydání Antény vyfotografována jako nastávající maminka. Adélka se narodila zdravá a krásná a už v tomto „věku“ se s maminkou zúčastnila semináře o tvorbě pořadů.

Redaktorka Petra Eliášová si „přivysílala“ balíček s domácími mašlůvčkami. Dostala je od jedné vděčné posluchačky a na Velikonoce už s nimi potřela krásného vánočkového beránka.

budeme moci zase do nějaké církve společně chodit. (Jana) ☒ Moc rád za Václava Bednáře, že mluvil slovo v ukrajinštině, to bylo slovo díkymu [děkuji]!!!!. Ted Václav natáčel reportáž na zapade Ukrajiny, města Tlumač. Bylo to zajímavě, poslechnout ne jen z Apostolovo. Přeji vam všem hodně Božího požehnání! Děkuji. Leo (ohlas na Magazin o Ukrajině na našich internetových stránkách – záměrně ponecháno bez výraznějších úprav, pozn. red.) ☒